

dñe odora et sup inimicos tuos tabes-
 ceba. Item zelus domus comed
 me. Et in quide illi in dilcōne p̄m̄i.
 illi in dilcōe dei emmere videntur.
 S; libet pausae sub hac uite et sub
 hac flau: ubi dei p̄m̄i q̄ obultrat
 dilcō vtrāq̄ teneo ai te amo dñe ih̄u.
 q̄ meus p̄m̄ius q̄m̄ homo es. et
 feasti meai m̄ia et nichilomin⁹ es
 deus sup oīa bñdictus I scla Amer

Sermo lxi

Surge amica m̄a
 sponsa mea et
 veni. Comēdat
 sponsus multa
 dōne sua: ite-
 rando amoris uoces. Nam iteāno.
 offitōis exp̄ssio ē et qd̄ rursū ad labo-
 rē uincarū dilcām sollicitat: oñdit q̄
 sit de aīarū salute sollicitus. Nā vi-
 neas aīas eē iā audistis. Ad r̄more-
 mur sup uacue in h̄is que dicta sūt:
 videte sequentia. Sponsa tui iussit
 ut m̄im̄ in toto h̄ope. apte ad nōiā
 rat nisi nō q̄ ai ad uincas it: ai ad
 vniū caritatis opp̄m̄uat. Que ai
 uenit et p̄f̄ra fuit facit sp̄itale d̄-
 iugū: et erūt duo nō i carne vna
 s; i vno sp̄u: dicite aplō. Qui adhet
 deo: vnius sp̄us ē. Sequit̄. Solū-
 ba mea in forāmbus petre i caūna
 macerie oñde in facie meā tuā: so-
 net uox tua in auribus meis. Amat:
 et p̄git amatoria loqui. Solūba de-
 nuo bladiendo uocat: sua d̄ et si-
 bi assit p̄p̄a. Qd̄ q̄ n̄p̄e rogari ob-
 t̄m̄ius ab illa solebat: ip̄s̄ aīa uice

mut et consp̄tū postulat et colloquū.
 Agit ut sponsus. s; ut uenidus publicū
 erubescat: d̄erunt q̄ fr̄u delicias suas
 in loco sequestrī: utiq; in forāmbus pe-
 tre et caūna macerie: puta q̄ sic d̄ic̄
 sponsū. Ne timeas amica: q̄ i s̄ ad q̄
 te hortamur opa uincarū. negociū
 amoris i pedie seu m̄trūpe habeat.
 Er̄t ēte et aliquis usus in ea ad id
 qd̄ p̄t optamus. Vm̄ce sane mac-
 rias h̄nt: et hec dulcora ḡta uenā-
 dis. Hic l̄ralis lusus. Quid in di-
 xerim lusu. Quid ē serū h̄et h̄
 l̄re serica. Naudi tu qd̄ dignū
 qd̄ foris sonat: si nō intus adiuuet
 sp̄us infirmitate intelligat n̄e. Ne
 q̄ i maneanus foris ne et sp̄u qd̄
 ab sit amorū uideam̄ lenocinia i r̄ta:
 offerre pudicas aures v̄as ad sm̄onē
 q̄ in m̄ibus ē de amore. Et ai ip̄s̄
 cogitatis amantes: nō uirū et fe-
 minā. s; ubū et aīam senaatis oportet.
 Et si ip̄m̄ et eciam d̄yco idē ē:
 n̄ q̄ eate noie nō vna sed multarū
 v̄itas uel potius v̄naminitas de-
 signatur. Non sane forāmba pet-
 aut caūnas macerie l̄tebras op̄anū
 putens iniquitate: ne q̄ p̄orsus sus-
 picio subeat de op̄ibus tenebrarū. Aliq̄
 h̄c locū ita exp̄osuit: forāmba pet-
 bulnea ip̄i i n̄p̄etans. Nō oīo. nā
 pet̄ ip̄us. Bona forāmba q̄ fide af-
 truit i surrois: et ip̄i d̄imitate. Do-
 min⁹ meus inquit: et deus meus.
 Vn̄ h̄ i portatū oraculū: n̄ ex forāmba
 pet̄. In h̄is passer t̄uet ē domū et
 t̄tur indū ē: ubi i poat pullos suos.

Julius coluba se tuatur: et tra
 uoluntate in epida intuetur accipitē.
 Et sic ait Coluba mea in foraminibus
 pet. **H**ec colube Inpet exaltauit me.
Hec Statuit inquit sup petra pedes
 meos. **H**ic sapiens edificat domū suā
 sup petra: q̄ ibi n̄ ventorū forndet
 iurias n̄ Tundatōnū. **Q**uid nō bōi
 in pet. **I**npet exaltatus t̄ in petra se
 curus: in pet furmit sto. **S**ecurus ab
 hoste. fortis a mū: et h̄ qm̄ exaltatus
 a tra. **A**nceps ē em̄. et aduāi & tre
 mū. **C**onūsāō m̄a in celis ē: et n̄ ca
 dere n̄ dcā formidamus. **I**ncella pet
 in illa finitio atq̄ secūtas ē. pet r̄su
 gnat hermanis. **E**t r̄uca ubi tuta
 fma q̄ infinis r̄quies: n̄ in vlnēibus
 saluatois. **T**ato illuc secūior habito
 q̄to ille potentior ē ad saluā dū. **F**re
 mit mūdus f̄mit corpus dyabolus
 in sodiat: nō cado. **S**udatus ē sū sup
 fma petra. petāu petm̄ ḡnde et t̄
 labitur cōsā. q̄ nō pturbabitur: qm̄
 vulnerū d̄m̄ r̄cordabor. **R**empe uul
 neatus t̄ ȳ iniquitates m̄as. **Q**uid
 tam ad mortē: qd̄ nō x̄p̄i morte sal
 uat. **S**i ḡ in mente uenitā potēs
 tā q̄ efficitur medicamentū: nulla iā
 possū morbi malignitate t̄eri. **E**t
 iō h̄at errasse illū q̄ ait maior ē mi
 istas mea q̄ ut ueniā m̄ear: n̄ q̄ nō
 eat de membris x̄p̄i: n̄ ptinebat ad eū
 de x̄p̄i merito ut sū p̄sumet. **S**ū dicit
 qd̄ cēt illi t̄y rem capitis membrū
Egō confident qd̄ ex me in deest
 usurpo in q̄ uiscibus d̄m̄: qm̄ m̄a

affluit: n̄ desit foramina p̄ q̄ afflu
 ant. **S**oderūt manus eius et pedes
 latus q̄ lancea forauit: et p̄ has
 rimas licet in sugē mel de petra
 oleūq̄ de saxo diuissimō: r̄ gustāē
 et bide qm̄ suauis ē d̄ns. **C**ogita
 bat cogitacōnes paas et ego nes
 aebam. **Q**uis em̄ cognouit sensū
 d̄m̄: ā quis conciliarius eui fuit.
Nt claus r̄serans claū penetrās
 fatis ē m̄: ut uideā uolūtātē d̄m̄.
Quid in uideā p̄ foramē. **C**lamat
 claū clamat uulnus: q̄ uē deus
 sit in ȳ mūdū r̄concilians sibi.
Ferrū pt̄sūt aiām eius et app̄iūit
 cor illius: ut nō iā nō s̄iat cōpati
 ī finitibus meis. **P**atet archamū
 cordis p̄ foramina corpis: p̄ maḡ
 illud pietatis s̄cramētū: **P**atent
 viscera m̄e dei m̄i in quibus uisitat̄
 nos oriens ex alto. **Q**uid in uiscerū
 p̄ uulnea pateant. **I**n quo ē d̄m̄
 q̄ in uulnēibus tuis elurisset qd̄ tu
 diē suauis et m̄is: et m̄lre m̄e.
Maiorē ēi m̄iscāōnē nemo h̄et:
 q̄ ut aiām suā ponat q̄s p̄ addictis
 et dampnatis. **N**eū p̄ m̄de m̄cītū
 m̄iscāōd̄m̄. **N**on plane sū meriti
 tops: q̄ d̄m̄ ille m̄iscāōnū nō
 fuit. **E**t si d̄m̄ multe m̄e: multū
 nichilomin⁹ ego in meritis sū. **Q**d
 ēi si multorū sū in delictorū cōsāus:
 nempe ubi habūdauerūt delicta:
 sup habūdauit et ḡnā. **E**t si m̄e
 d̄m̄ ab etno et usq̄ m̄cītū: ego
 quoz m̄as d̄m̄ m̄cītū cantabo

Nūquid iustitias meas? Dñe meo-
rabor iustitiae tue solius. Ipse em et
mea. **S**empere facta em tu iustitia
a deo. **S**icut in uerendum ne no bna
abobus suffinat. **N**o e palliu bue.
qd s^m ppham no possit opie duos. Jus-
ticia tua iustitia meum. **Q**uid loq⁹
ermitate? **E**t te pu et me opier lar-
git larga et etna iustitia. **E**t in me
quide opit multitudinē patorū? ite
aut dñe quid n pietatis thesauros.
diuinas bonitatis. **H**ec in foratibus
petre iposte in sūt. **Q**uā magna
multitudo dulcedis tue in illis: opte
quide s in hñs q peūt. **U**t quid ei scm
detur aūbus? ul' margarite poras?
Nobis aut ruelant deus. p spm suū:
enā et aptis foratibus introduit
in scā. **Q**uāta in hñs multitudo dul-
cedis. plenitudo grē pfo ututi. **I**bo
in in illa sic rferm cellaria: atq ad
ānuentione pphē rlmq⁹ ciuitates et
habitabo in pet. **E**ro q colūba in-
dificans i sumo ore forantis: ut cū
moysē positus in forante pet tñse
ūte dño meiar saltē postiora eius
p spicē. **N**ā facē stans. r mōmuta-
bilis claritate quis uideat? n q intro-
dua iā meruit nō in scā s in scā scōz?
n' uilis tñ aut cōtempnenda postio-
rū cōtēplacō. **C**ōtempnat herodes:
Ego tantomagis nō cōtēpno. qto
magis cōtēptibilem se oūdit hēodi
hūt aliquid et postiora dñi qd bi-
de delēt. **Q**uis sat si cōtatur et
ignoscat deus? et rlmquat post

se bñdione. **E**rit cū oūdet facem su-
ā: et salu erunt. **S**z impuemat nō
i bñdōnibus dulcedis: illis utq qe
p' rlmque consueuit. **N**ūc dignatō
me sue postiora demostret: alias r
glā dignitatis facē suā demostret.
sublimis in rigno: s suavis in cruce.
In hac me uisione puemat: in illa ad-
impleat. **A**d implebis me aut letitia
cū uolu tuo. **U**tq uisio salutis. utq
suavis? sed illa in sublimitate: ista
i hūilitate. **I**lla in splendore: h' i pal-
lore ē. **D**emq et postiora. i q dor-
si eius. in pallore auri. **Q**uō nō pal-
lescat in morte? **E**t melius pallēs
aurū q fulgens auricalā: et qd shil-
tū ē dei sapientius et hōibus aurū
ūbū: aurū sapia ē. **I** aurū semet-
ipm decolorauit: abscondens formā
dei. et formā sui ptendens. **D**ecolo-
rauit et etiam q aut. **R**olite me cō-
sistere q fusta sim: q decolorauit
me sol. **E**rgo et postiora ipius
i pallore auri. que fustu nō erubuit
crucis. uisionē passionis nō horruit.
liuorē uulnerū nō r fugit. enā cōplac
sibi in illis: et optat nouissima sua
fore hōū similia. **I**deo demq audit
colūba mea in foratibus petre? qd
in ipm uulneribus tō deuotione uset:
et iugi meditatione demoret. nullis
Inde miri tolerancia: in illi fiducia
magna apud dñm altissimi. **N**on
ē qd uentur martir. eranguem lū-
dame leuāe ad eū facē. cū lūcō

sanatus ē: gloriosa rēpūne similitudinē
 morte eius. ubiq; in pallore auri.
 Quid uideatur? cui enā a dno dicitur
 onde in facie tua? **Ad** quid. Ut in
 uidetur: se magis onde uult. Ita ē:
 uideri uult nō uide. Quid em̄ ille nō
 uidet? Non ē ei opus ut quis se on-
 dat: a quo nil nō uidetur. n̄ si se ab-
 scondat. **Uult** ḡ uideri. **Uult** benignus
 dixit deuoti multū uult et oculos in
 sustollit uulnea: ut illius ex hoc anim
 erigat et exemplo sui reddat ad tole-
 randū fornicē. **Emmū** nō sentiat
 sua: dū illius uulnea in tuebitur.
Stat nūc tyndianus et tūphans
 toto licet lateo corpe: et rīnante la-
 tea ferro nō modo fortit. sed alacrit
 sacri e carne sua cūspiat ebullie quo-
 re. **Ubi** ḡ tūc aiā martis. **Nempe**
 in tuo. nempe in pet? nēpe in uis-
 ceribus ihū: uulneribus nimirū pa-
 tentibus ad introcūdū. **Si** in suis
 eēt uisceribus? scrutans ea ferrū
 p̄ferto sentiret. et dolore nō ferret:
 succūbet et negaret. **Nūc** aut in
 pet habitans? quid mirū si in modū
 petre duruerit? **Et** neq; h̄ mirū:
 si ecul a corpe dolores nō sentiat corpe.
Neq; hor sūt stupor: fannor. **Submit-**
 titur em̄ sensus: nō amittitur. **Pre-**
 de est dolor: s̄ contēpm̄. **Ergo** expet
 m̄is fortitudo? in plane potens ad
 bibendū calicē dñi: et caly h̄ in ebullis
 q̄ p̄clarus ē. p̄clarus inq; atq; ionidit
 nō minus impatori spectanti q̄ milin

tūphanti. **Gaudū** etem̄ dñi fortitudo
 m̄a. **Gaud** in gaudeat ad uocē
 fortissime confessionis. **Demq;** et
 r̄pūrit eā cū desiderio: sonet in quicē
 uox tua in auribus meis. **Per** n̄cta
 b̄ r̄pendē uicē sedm̄ suā p̄missionē
 continuo: ut qui se confessus fuit corā
 hominibus confiteatur et ip̄s corā p̄re
 suo. **P̄p̄amus** sermonē? n̄ ē p̄
 finiri modo: ne sit sine modo. si cūcta
 q̄ ad exposito capitulo r̄stant. **uno** t̄
 uelimus sermone complecti. **Ergo** qd̄
 sup̄e s̄uimus p̄ncipio alteri? ut de
 n̄o sane uibo et modo gaudeat p̄p̄sa
 sc̄ie ihū. **p̄p̄s dñs n̄r:** q̄ ē sup̄ oīa
 d̄nt b̄nd̄m̄ in sc̄la Amē.

Quāba mea in
 foranibus pet?
 in caūna macerie.
 Non tūc in fora-
 nibus petre tu-
 tū r̄p̄p̄it colūba
 refugū: r̄p̄p̄it et in caueris macerie
Quod si maceriem nō congeriem lapi-
 dū. s̄ sc̄orū cōionē accipim̄? **uidea?**
 ne forte caūnas macerie d̄p̄r̄t ange-
 lorū. q̄ ob p̄ybia lapsi sūt loca q̄i ua-
 cua derelicta: quippe que r̄pleri ex
 h̄oibus h̄nt taq; ruine delapidibus
 uiuis r̄ficiende. **Uñ** aplūs petrus
Accedentes nūq; ad lapidē uiuū et ip̄i
 taq; lapides uiuū s̄p̄ edificam̄ in do-
 mos sp̄itales. **Pre-** puto ab re eē si
 intelligim̄ anglorū custodia b̄icē ex
 h̄bē macerie in b̄inea dñi q̄ est

f. h. 119

etiam p̄destinatorū cū paulus dicit.
Nōne om̄s am̄stratorū sp̄s sūt mis-
si in m̄steriū p̄ eos qui h̄ditatē ac-
cipiūt saluis. Et p̄ph̄a Immittit d̄
gelus d̄m̄ in c̄ntu timēnū eum.
Et si ita sedet. erit sensus q̄ eāq̄
tpe et loco p̄gnacōis sue due res cō-
solent. De p̄c̄to quidē passiois ip̄i
memoria: de futūo autē q̄ se in sorte
sātorū cogitat et confidit r̄apiendā.
Ambo h̄ ueluti āte et r̄tro oculata
ī faciabili desiderio cōtuetur. et utq̄
illi intuitus ad modū ḡtus: utq̄ et
illi r̄figiū a tribulacōne malorū et do-
lore. Inteḡ consolacō: cū nō solū qd
sibi exp̄standū sed et b̄n̄ id sit p̄su-
mendū nouit. Exp̄tatio leta n̄ du-
bia q̄ ip̄i morte firmata ē. Cur pa-
uēt ad p̄m̄i magnitudinē: q̄ p̄c̄i
dignitatē considerat. Quā libens
mente ī uisit foraminā: p̄ q̄ sibi sacro
sancti sanguis p̄c̄i fluit. Quā libens
cauernas panibulabat et diuisoria
et mansiones q̄ sūt in domo p̄is in-
te atq̄ diuisē: inq̄ h̄c̄ collocare fi-
lios suos p̄ quouilibz diuisare m̄to-
rū. Et nūc quidē q̄ solū m̄tem p̄t
sola in h̄nc m̄dū r̄quesat: celesta
habitaclū ad desursū ē id ad m̄du-
ens. Sit autē cū ī plebit ruinas cū ca-
uernas et coype in habitabit et m̄de.
cū bacua domialia que antiq̄ r̄liquet
habitatores ip̄a sue v̄m̄isitatis illuf-
fbat p̄nā: n̄ ultra apparebit cau-
na penitus ulla ī celesti macera.

felia de cetro p̄fōne sui atq̄ in teq̄
gaudente. Aut si id magis p̄bas: di-
cem̄ has caunas a studiosis et p̄is
m̄tibus nō in ueniri s̄ fieri. Quonā
mō m̄qs. Cogitacōne et auditate.
Cedit nempe in modū macerie mol-
lioris pia maceries desiderio aīe.
cedit pure cōtēplacōm: cedit crebre
orōm. Deniq̄ orō uis penetrat celo.
Non utiq̄ huius aeris coype sp̄nosas
altitudines uelut quodā r̄migo ala-
rū suarū. Istas uoluntis uoluntis sa-
det: aut q̄i gladius acutus ip̄is fir-
mamenti solidū celsū q̄ uicē p̄fora-
bit. S; sūt celi s̄ uim r̄onabiles q̄
enarrat glām dei: q̄ fauorabili q̄dā
pietate n̄is se notis libet in diuabū:
et sūmitatis ad tactū n̄re deuocōis
affōmbus. nos in sua r̄apiūt uiscē:
q̄ciens ad eos digna intencōne pul-
sam. Pulsant em̄ apertur. libebit
itaq̄ v̄m̄icūq̄ n̄m̄ eadē h̄ tpe n̄re
mortalitatis caūē sibi q̄cūq̄ p̄te uo-
let s̄igne macerie n̄re quidē p̄m̄
chas r̄uise. n̄ uō salutare p̄ph̄as:
n̄ sanatiū in m̄sceri aplōrū. n̄
m̄rturū m̄sceri cooris: sed et b̄n̄
rū uirtū status et mansiones a m̄-
mo āgelo usq̄ ad cherubim et sera-
phim tō m̄ntis alacritate p̄tendo
lustrare: p̄ ut quēq̄ sua deuocō se-
ret. Apud quos manē magis af-
fiacur īmittente sibi sp̄u p̄ ut uult
Si steterit et pulsauerit cōfestim
apertur ei: et f̄t q̄i cauerta in

motibus uel potius mentibus suis
 dum se ultro i flectit ad pietate: rā
 esat ul paulula apud illos. **Dis**
 nē sit afficiens. et facies et uox
 deo gna erit facēs p puritate: uox
 p confessionē. **Etiam** confessio et
 pulchritudo in conspū eius. **Un** et
 illi q eiusmōi ē **Unde** in facie tu
 am. Sonet uox tua i auribus meis.
Vox admiratio in aīo cōtemplatiōe
 uox grāri actio ē. Delectatur ad
 modū istiusmōi cuius deus: eāq
 sibi uox i sonat grāri actionis. uox
 ad miratiōis et laudis. **Felix** mens
 q sibi i hac materia frequēt caude
 studuit: sed que in petra felicitat
 licet quidē caue et in pet? **Rad** h
 purioris mētis acie opus ē. et uelhe
 mētorū intenaōne oīo eā et mi
 tra honoribus sātūtatē. **Et** ad h
 quis p dūneus. **Pepe** ille qui dicit.
 In pncipio erat uerbu. et uerbu erat ap
 dai. et deus erat uerbu: h erat i pna
 pio apud deū. **Nōne** tibi uidet ipis
 se ubi penetibus imersisse et de ab
 ditis eius ptois quādā itime sapie
 sanctā eruisse medullā. **Quid** ē
 qui sapiat loquebatur mē p fros. sa
 piētiā in mstreio absconditā qm
 nemo pncipiū mūdi hui? cognouit.
Nōne uno et altero celo acuta p pia
 curiositate terebrans? et tūo tamē
 hāc pius satorator euegit. **Ut** ipoz
 nō siluit nobis: uerbis quibus potuit
 fidei fidelibus intmans **Auduit**

aut uerba ineffabilia q nō licuit illi loq?
 nō utiq homin: nā sibi illa loqūbantur
 et deo. **Putā** ergo dū q sollicitū
 pauli caritate h modō cōsolari: et
 dice. **Quid** amiraris? q cōceptū
 tuū auditus nō caput hūanus: **So**
 net uox tua i auribus meis. **H** est.
Si qd sentis nō licet ruelare mor
 talibus: cōsolatē tū. q uox tua di
 uinas queat mulcē aures. **Uides**
 scām aīam. nē quidē caritate sobriā
 nob? nūc uō puritate q redente deo?
Vide eā de sō dauid ne forte ipē
 ille sit homo de quo cū deo q de alio
 loquit qm cogitatio hōis cōfitebī tibi.
 et rliquie cogitatio die festū agent
 tibi. **Ergo** qd de cogitatioe pphetia
 uerbo et exemplo pphē uenit ad mediū
 poterat se pphā in publicā mor laudat
 confessionē? et ex eo confitebatur in
 pphē dno. rliquū sibi et deo seruās vna
 q festiū dūcens die in leticiā et exul
 tatione. **Hec** ergo ē qd nob in timare
 memorato uisū uoluit? quid q uide
 licet sua illa scrutabunda et audia cogi
 tatione ex archano sapie erit pualēbat
 ptem q poterat in salutē pphōū sollicita
 p dicatione i pcebat: rliquū qd capē
 plebes nō poterat festiua uibilatione
 i de laudibus ex pendebar. **Uides** scē
 cōtemplatiōni depri nichil? dū qd ex
 pendi in plebiū edificatiōne nō potest
 id ul' maxie deo sit iocūda deoia q lau
 data. **Que** cū ita sint duo liquet
 cōtemplatiōis grā eē. **Unū** de statu

et felicitate et gl'a ciuitatis supne?
quo vel actu ul' oao ingens illa celest'
tū ciuit' occupata sit multitudine: alim
de regis ipi' maiestate et iustitate diu
mitate. Illa in maceria: ista in petra.
Et h' quāto difficilior auar' apuro sua
uis qd inde eruis sapit. N' uicane
illud qd scriptura minatur scrutatoribus
maiestatis: tū aff' pūru ac simplicē
oculū. Non opponeis a gl'a s' ad miteis:
s' tuā nō questis s' dei gl'am. Alioquin
sua quisq' oppunit' nō dei gl'a: dū pū
uis i istā ad illā leuāe rēruce nō sinit:
minimū quē cupiditate. Har' crassa se
cure sicutem' in petra: in q' thesauri
sapit et s'ne absconditi sūt. Si ad' du
bitas audi ipāam petra. Qui opat'
inquit in me: nō p'cabit. Quis dabit
m' pēnas sicut colūbe: et volabo et r'
quiescā. Ibi r'que inueit māsiectis et
simpler: ubi dolosus oppunitur. ul' clam
et inanis cupidus gl'e. Ecce colūba ē:
et id' r'quiescat. Colūba quia inores q'
gemens. Colūba māp q' māsiectidie
suscepit in sūū ūbū. et r'quiescet i ūbo
hoc ē i petra: nā pet' ē ūbū. Ecce
s' i forāmb' pet' i p' quā m'p'nat' et
videt gl'am sponsi sui. Nec oppunit'
tū a gl'a: qm nō sibi usurpat eam. Nō
oppunit': quia nō scrutatur maiestati
ē. s' uolūtatis. Nā qd maiestati at
tinet m' dū qdē et i ipāz itende audet:
sed q' admirās nō q' scrutās. Et et
si qm p' gressū rapi i illā cōtingat:
digitus dei ē iste dignat' hoīem leuāe.
nō hoīs temeritas i solent' dei alta p'

uadens. Cū em' ap'ius r'apū se me
morat. ut ausū exisset: quisnā alt'
mortalū p'sumat hinc se dīne maies
tatis horrendo scrutatio p'is intracō
conantibus et in portu. ius cōtēplator
pauenda irrupe in archana. Scrut
tatores p'inde maiestatis tāq' irrup
tores dīa reor: nō q' rapiūt' m'cā.
sed qui irruūt: ipi' itaq' oppunit' a
gl'ia. Ergo formidolosa scrutatio
maiestatis: ac uolūtatis tam tuta.
quā pia. Quid in tota diligētia scru
tando in stem sacramento gl'e uolūtatis
aui in parendū p' oīa s'ao. Suauis
gl'ia q' nō aliāde quā de ipi'is suauit'
cōtēplacōne p'cedit: q' de diuinarū
bonitatis ac m'lte misericōdiē ituitu.
Demq' uident' gl'ia h'ac: gl'am q'
uigenti ap'ie. Totū nēpe benignū
et uē p'riū qd apparuit gl'e in hac p'ce.
Nō me oppinet gl'a ista. totis licet
uiribus intendentē in se: ego uocans
in p'mar illi. Et em' r'uelata facie spe
ciantes: in eandē ymaginē t'issor
manū: de claritate in claritate. tāq' a
dīm spū. Transformam': cū cōfor
mamur. Absit aut' ut in gl'a maies
tatis et nō magis i uolūtatis modestia
dei ab hoīe cōformitas p'suādē. Gl'a
mea h' est si ūq' de me audiero:
tuem hoīem s'cōm cor meū. Cor
sponsi cor p'rie sūi. Ip'm quid. Et
tote ait misericōdes: sicut et pat'
v' q' i celis ē misericōdes ē. h'ec for
ma q' uide desiderat: cū eamē dicit.
et mendic

Unde in facie tua: forma pietatis et
 mansuetudinis. Hanc cum omni fiducia leuat
 ad petram: cui similis est. Accedite inquit
 ad eum et illuminamini: et facies vestre non
 confundentur. Quo pacto huiusmodi ab huius
 confidetur: a pio sancta a mansuetudo mo-
 destia. Non plane abhorretur a purita-
 te petre pura facies sponse: non magis
 quam a virtute virtus a luce lumina. **S**ed quod
 non est omni se intem per adhuc ad pe-
 tram forandam accede eam potest: neque enim
 omni est in eam sunt facta diuine bo-
 lantatis in specie a apprehendit per semet-
 ipsos per fidem dei: ideo non solum in fora-
 nibus petre per eam in cuiusmodi macerie
 hinc ostenditur. Ergo in per facie quidem quod
 rimari et penetrare archana sapientie
 et puritate consistit audent. et in tellu-
 genae acuminis possunt habitare in fora-
 nibus petre: de reliquis in cuiusmodi ma-
 cerie: ut qui in petra fodere per semet-
 ipsos a non sufficiunt aut non presumunt in
 maceria fodiant: contenti vel gloriam sanctorum
 mente intueri. **S**icut nec hinc quidem pos-
 sibile sit: hinc sane proponit ihesu et hinc
 euasum: ut et ipse absque suo labore ha-
 buerit in foraminibus petre: in quibus non
 laborauit. Iudei in hinc laborauerunt:
 et ipse in labores infidelium intubit ut sit
 fidelis. **N**ec uerendum quod patitur impul-
 sa: quod et vocatur ut intret. Inquit inquit
 in petra: abscondit in fossa humo a
 facie timoris domini: et a gloria maiestatis
 eius. Infirmis adhuc et morti anime que
 uult quod in euangelio quidam de semetipso con-
 fuetur fode non ualet et mendicare

erubescat. fossa ostendit humus: ubi
 lateat donec conualescat et proficiat
 ut possit et ipsa per amare sibi fora-
 nia in petra: per que in tres ad interiora
 ubi. animi utique uigore et puritate.
Et si intellexerim fossa huiusmodi illa
 que aut foderunt manus meas et pe-
 des meos: et non est abiendum de san-
 tate carnis adipiscenda: que uulneri-
 te quam in ea demoratur. **Q**uid enim tam
 efficaciter ad curanda reserua uulnera
 non ad purganda mentis aere: quam
 christi sedula uulnerum meditatio. **V**e-
 rum donec purgata et sanata proficit
 fuit: non uideo qualiter illi aptari possit
 quod dicitur. **U**nde michi facie tua: sonet
 vox tua in auribus meis. **Q**uid demum
 facie sua ostendit audeat uel leuare uocem:
 aut et late indiat. **A**bscondit inquit
 in fossa humo. **Q**uare. **Q**uia non est
 pulchra facie: non digna que uideatur
 Non est digna uideri: quod in non est
 uide uideat. **E**um autem per in habitatione
 fosse humi in sanando oculo interiori
 tantum proficit ut reuelata facie speculari
 gloriam dei et ipsa possit: tunc demum quod
 uidebit fiducialiter iam loquetur: uocem
 et facie placens. placet nunc est facies:
 que in dei claritate intendit potest. **N**eque
 enim id posset: nisi clara ipsa quoque esset
 et pura utique transformata in eandem quam
 conspiciat claritatis ymaginem. **A**liquin
 ipsa dissimilitudine resileret: in solito rubea-
 ta fulgore. **E**rgo cum pura pura po-
 tuerit intueri ueritatem: tunc facie ipsius
 sponsus uideat cupiet. consequetur et uocem

ei uideat. Nam q̄tū illi placeat cū
pūritate quidē mentis p̄dicatio uitas:
ōndit cū subinde infert. **Uox** em̄ tua
dulcis. Quia em̄ nō placet uox si dis
plicat facies: demōstrat cū illico subd̄
Et facies tua decora. Quid m̄ne decor
faciei. n̄ pūritas. In pluribus hec absq̄
p̄dicatiois uox complacuit: illa absq̄
ista in nomine Impuris se uitas nō of
tendit: nō se r̄dit sapiā. Quid ergo
loquūt? quā nō uiderūt? **Q̄d** sam̄
loquim̄ inquit: et q̄ uidim̄ testamur.
Ergo et tu auides testari q̄d nō uidisti?
et loqui q̄d ignoras. **Quis** quē di
cā impū. **Qui** laudes r̄quiri huānas:
q̄ nō ponit sine sūptu euaḡeliū. qui
euāgelizat ut manducet: q̄ questū
estimat pietate: q̄ nō r̄quiri fructū
sed datū. Impuri sūt tales: et cū nō
habeant b̄nde uideant ueritatē p̄ ipu
ritatē: tñ habent b̄nde loquant. **Q̄d**
p̄p̄e agitis. **Cur** lucē nō expectatis.
Cur opus lucis an̄ lucē p̄statis. **Ua**
nū ē uobis an̄ lucē surge. **Lux** ē puritas
lux caritas. q̄ nō querit que sua sunt.
H̄ p̄cedat: et pes lingue in ierito nō
ponit. **Sup̄bo** oculo uitas nō uidet
sincero patet. **Non** ē q̄ se uitas dene
get intucnda puro cordi: ac pl̄ nec
eloquendā. **P̄tōri** aut̄ dicit deus. **Q̄re**
tu enarras iusticias meas: et assumis
testamentū meū p̄ os tuū. **Muli** pu
ritate neglecta an̄ loqui q̄ uidere cona
ti sūt: et a q̄uit̄ errant. nescientes de
q̄bus loquerent̄. neq̄ de quib̄ affirret̄:
aut̄ t̄p̄t̄ uiluerūt: dū qui alios doceret̄

seipos nō docisset. **Quo** nos gemino
malo p̄ custodiat exortus a nobis p̄p̄a
em̄e ih̄c x̄p̄s d̄ns n̄r: q̄ ē sup̄ oīa deus
b̄ndict̄s ī s̄c̄la Amen. **Sermo lem**

Quante nobis uul
pes puulas q̄ de
moluit uineas:
nā uinea n̄ra flo
ruit. **Quet** q̄d nō
oiose ad uineas
itum sit: q̄n̄ ibi inuente sūt bulpes
demolientes eas. **Uā** quidē istud. **Ex̄p̄e**
quid **Uā** oīa sane ut cōm̄ et ustantū
l̄re sensū ab hac explanacōe penitus
r̄spuam̄: utpote in c̄p̄tū et in s̄lsum
īdignūq̄ plane q̄ r̄cipiatur ī scriptū
tam s̄c̄a tā autentica. **Nisi** quis forte
ita uicior et aīo stolidus sit ut p̄ māno
habeat didicisse ex ea in s̄ar filiorū h̄
s̄c̄i curā gerē trenariū possessionū:
custodiē et defensare uineas ab ī cursa
tibus bestis: ne forte contingat amitte
fructū uini ī quo est luxuria silis p̄car
opa et impensa. **Grande** s̄c̄h̄ disp̄nū
ut p̄p̄a librū s̄c̄i tāto studio et tāta cū
ueneracōne legamus q̄ docem̄ mea a
uulpius uineas custodiē: ne in ero
lendis illis frustra marsupia vaciet̄:
si in custodiendis pigri fuerim̄. **Non**
estis tā rudes neq̄ spiritualis ex̄p̄tes gr̄e:
ut ita carnaliter sapiatis. **Ergo** ī sp̄ū
ista queram̄. **Ibi** sane ī uenimus sano
quidē ī tellū sensū q̄ nichilomin̄ digno
et uineas florentes et bulpes demolie
tes: in quibus capiendis ul' amouēdis
honestius laboratur et fructuosius.

An uos dubitatis longe vigilandi in
 suspendi mentibus seruandis q̄ frugib⁹
 longe curiosus in uigilandi cauendis
 p̄ illas spiritualibus nequitijs. q̄ capiē
 dis p̄ illas fraudulentis uulpeculis
 Si uero amc demonstrande sūt spirta
 les iste tā bites q̄ vulpes. Vtā mētāt
 filii sue q̄q̄ bmeē p̄uidere: ai me dis
 putate aduertēt in quibus sibi et a q̄b⁹
 sit maxime cauendū. Viro sapienti sua
 uita bmea ē: sua mens sua cōsā. Nil
 quippe in altū desertū ue. in se sapiēs
 delinquit. Stultus nō ita. Cūta ap̄
 eū neglā iuemes: nūta iacencia nū
 ta inulta et sordidā. Non ē bmea
 stulto. Quō bmea: ubi nil plātātū
 nil elaboratū uspiam paret. Tota
 spms siluesat et tbulis stulti uita
 et bmea ē. Et si fiat iam nō ē:
 iocata in solitudinē. Vbi bite uirtutis.
 ubi botrus boni opis: ubi unū leticie
 spirtalis. P agrū pugri hōis tñsui
 inquit. et p̄ bmeā uiri stulti: et ece
 totū iplenerāt brite et opuerāt sup
 fiā eius spme: et materia lapidum
 destructa erat. Audis sapientē nri
 dentē stultū: q̄ bona nature et dona
 grē q̄ forte p̄ lauacū ignānois ac
 cepat. tāq̄ illā quā plantauit deus
 et nō homo. p̄mā suā bmeā. i nō
 bmeā negligētē dēgit. Demq̄ nō
 p̄ bmea ēē: ubi uita nō ē. Nā
 stultus qd̄ uiuit: mortē p̄cius q̄ bitū
 ēē cōsuerim. Quō uita cū stultitate.
 Arbor arida et in sterilitate bsa:
 nōne mortua iudicat. Et sarnē

ta mortua sūt. Et occidit inquit ^{imāns}
 i grandie bmeas eorū ^{metrā} uita
 puatas. q̄ sterilitate dāpnate sūt. S
 stultus corpo q̄ iutili uiuit: uiuens
 mortu⁹ ē. Sōli itaq̄ cōueit sapiēti
 habē ul' p̄cius eē bmeā: q̄ bitū hē.
 Et lignū fructiferū in domo dei: ac
 p̄ h⁹ lignū uiuens. Siquidē et ip̄a
 sapia qua sapiens d̄ et est: lignū
 bite ē apphendentibus eā. Quid in
 uiuat apphenfor eius. Diuit s̄ ex
 fide. Iustus nempe ē sapiens: et ius
 tus ex fide uiuit. Et si aīa iusti se
 des ē sapie sicut ē: p̄fō is sapiens q̄
 iustus. Is q̄ siue iustū noies siue sa
 pientē: nūq̄ absq̄ uita uiuet: quia
 nūq̄ nō uiuet. Hoc quippe est illi bi
 nea qd̄ uita. Et bona bmea iusti
 p̄mo bona bmea iustus: au iustus bi
 tis. au actio palmes cui uimū testio
 um cōsā: au lingua tortular ex
 p̄ssione. Demq̄ glā nra hē inquit.
 testimonū cōsā nre. Vides apud
 sapientē bacāe mēpl: S̄mo cogi
 tato cōmīfātō. et si quid aliud ē. ex eo:
 qd̄ in totū dei agricultūa dei edificatō
 ē. et bmea d̄m sabaeth. Quid demq̄
 illi de se p̄ne possit: qm̄ et solū eius nō
 defluet. Ceterū tali bmeē nūq̄ in festa
 ōnes: nūq̄ in s̄die dēerūt. Nempe
 ubi multe opes: multa sūt q̄ et cōdūt
 eas. Sapiens zūt solliatus siare bmeā
 suā. nō min⁹ q̄ exole: nec sinet eā
 borari a uulpibus. Pessima vulpes or
 cultus detractor: s̄ nō min⁹ neq̄ adula
 tor blandus. Cauēbit sapiens ab h̄is

Dabit quam sane quantum in ipso est capere illos qui talia agunt? sed capere beneficiis atque obsequiis monitisque salutaribus et orationibus pro eis ad dominum. Non cassabit istiusmodi carbones ignis congerere super caput maledicti et item super adulatoris quousque si fieri potest et illi Tuidiam et huiusmodi silicionem de corde tollat faciens mandatum sponsi dicentis. capite nobis vulpes puulas: quae demoluntur vineas. An non tibi captus ille videtur qui suffusus ora rubore quippe propter erubescens iudicium ipse sine confusione et penitentie testis est sine quod dicitur hominem amore dignissimum? sine quod dicitur tamen verbo et lingua cum aquo se diligenti opere et veritate vel sero captus est. Captus plane et captus domino: sicut quod notatim ipse expressit. capite inquit nobis. Et ego omnes aduersantes michi sui causa ita capere possim: ut aristo eos vel istum vel arcum. Sic sic confidantur et ruereant qui querunt animam meam? autant rorsu et erubescant quae voluit iniqua mala. quatinus inueniat et ipse obediens sponso non modo in capiendo vulpes sed et in capiendo ipsi. Sed reflectatur sermo ad sui principium: ut suo ordine series ex plana dicitur procedat. Capite nobis vulpes puulas: quae demoluntur vineas locus moralis est: et ubi morum disciplinam nos iam ordinamus spirituales has vineas. non nisi spirituales viros esse? quorum cum omnia interiora aulta sint. omnia quae germana omnia fructificanda et purificanda spiritum

salutis: quod de regno dei. sic de his beneficiis eam dominum sabaoth possimus dicere quoniam mihi nos sunt. Denique in euangelio habes duri ignem facientibus fructus eius. Hi sunt quos paulus emineat dicens. Fructus autem spiritus est: caritas. gaudium. pax. patientia. longanimitas. bonitas. benignitas. mansuetudo. fides. modestia. continentia. castitas. Fructus istius proferuntur nobis. Hi accepti sponso quae ipse cura est de nobis. Num de uigilantia est deo? Homines non arbores amat homo deus: et modo ipsius suos fructus reputat. Tempus horum diligentem obseruat? arri det apparentibus: et sollicitus satagat. ne pereant uobis cum apparuerint. Imo uos ne peccent sibi: se enim reputat tanquam nos. Ideoque prudens capi sibi iubet in sidiantes bulpeas: ne nouellos fructus ipsi propriant. Capite inquit uobis vulpes puulas: quae demoluntur vineas. Et quae quis dicitur prope times nodum uentis fructuum tempus: non est ita inquit. Haec vinea nostra floruit. Post flores non est fructuum mora? adhuc illis cadentibus. illico erumpunt ipsi: illico capiunt apparere. Parabola ista istatis est typis. Uideatis istos nouos: Dupl. uenerunt? improuisi sunt: non possumus de ipse dicere quae vinea nostra floruit. Floret enim. Interi quod in eis uidetur flos est: fructuum tempus nodum aduenit. Flos nouella colitatio: flos formula rans uite et medietatis est. Induerunt sibi sanam disciplinam: et bonam totius corporis dispositionem. Placent fatore quae facere

sunt: negligentior utique is qui foris ap-
paret corporis cultus et vestitus: sicut va-
rios bulbus hilarior aspectus benedictior:
massius maturior. Verum quia denovo
ista capere ipsa sui novitate flores ce-
sanda sunt. et spes fructuum magis quam
fructus boni filii non timentur a fraude
vulpi: que fructibus magis quam floribus
munde noscitur. Vnde aliunde primum est.
Prophetia est metuo floribus: non sub-
ceptione fusione a frigore. Aquilo
in suspensis est et frigora matutina: que
temporarios solent prode flores. peri-
pe fructus. Itaque ab aegione pandit
vestrum malum. Asper frigus eius
que sustinebit. Hic frigus si semel ani-
ma. aut quidem inauria spiritus dormitante
pugnare ac nemine demum quod absit inhi-
bente ad iteriora eius pervenit. descendit
in viscera cordis et sinu mentis. coarctat
affores. occupavit consilii semitas.
perturbavit iudicij lumen. libertate ad-
ducit spes: mox quod in corpore solet eue-
nire febriatantibus subit quidam animi
nigor et vigor lenescit. Languor fini-
gitur. horrore austeritatis intendit.
tior sollicitat paupertatis. coarctat animi
substantiam gratia. perhibetur longitudo vite.
sopunt ratio. spes extinguuntur. defervescent
novatus feruor. in quiescat tepor. stru-
ditur voluptas. fallit securitas ruocat
consuetudo. Quid plura: Dissimula-
tur lex abdicat ius. fas prescribitur.
delinquit timor domini. Datur postremo
in prudentiae manus. presumitur ille te-

merarij. ille pudendus. ille turpissimus.
plenus ille ignominia et confusione
salsus de circulo in abissu. de paucitate
in sterilitate. de solio in coacta. de celo
in tenui de claustro in seculo. de paradiso
in infernum. Principium et originem
huius pestis. vel qua arte vitetur. vel
qua superetur virtute. non est huius typis
demonstrare. Alias est hoc: nunc
cepta persequamur. Ad pueriores
et fiores sicut est retorquendus.
Ad vineam que iam floruit. aut quod
et si non est quod floribus formidet a
frigore: si non fructus sunt securi a
vulpibus. Dicendum apertius quid sit
spiritualiter hec videtur. aut pusille dicitur
aut ubi potissimum capi et non
abigi vel occidi: etiam introducenda
divisa harum in bestiarum genera ad ma-
iore audientiam notitiam et cautelam.
Non sane Simone isto vel ut fastidio
consulamur. et nunc de uocacionis ala-
ritas perpetuetur in gratia et confessione
gle magni etiam sponsi domini nostri ihesu
christi: qui est super omnia deus benedictus in
secula amen.

Allum mee pmissio.
Capite nobis vul-
pes. que demoluntur puulas
vineas: non vinea
mra floruit. Vul-
pes temptationes sunt. Necessario est ut
veniant temptationes. Quis enim co-
ronabitur. nisi qui legitime certaverit.
Aut quomodo certabit. si desit qui in pug-
net. Tu ergo accedens ad futuram

dei sta in timore et ipa animam tuam
ad temptacionem certus omnis qui pie
voluit in xpo uiuere psecutione passu-
ros. Porro temptaciones diuise sunt
p tpm diuinitate. Et tunc quidem
nris tagi nouellaru teneris floribus
plataconu in euidenti uis algoris in-
cubir? aut memini? i smone altero
et inapientes ab hac peste cautos
reddidit. Jam uo pfacienu sanc-
tioabus studis minime quide se se oppo-
ne cetrane utitas apte audent? s
plent ex occulto in sidari. quasi qda
fraudente uulpeale: spene quide
bitates. re aut uicia. **Quantos ubi**
gra i gssde uias uite pgressos ad me-
liora sup semitas iusticie bene sear-
re qz pfacientes fraude prochipudor
bulpuu haru turpit supplantatos ex-
ptus su: et sero in se ututu suffocatos
plange fructus. Vidi ego hoicem c-
rente bn: et ecce cogitans. Quid in
uulpeala fuit? Quatis mag bonu
quo solus fruor. si eam in pua possit
utiqz in ptni fribus cognatis notis et
amias. Amant me: ac facile acqes-
cerent. suadenti. Et quid pdiao her?
Vado illuc: et saluo multos ex illis
et me pu. Nec berendu. in loca mu-
tacone. Etem du bnfaciam. quid
intest ubi? nisi qz illic pauldubio
sanctus. ubi fructuosius degam?
Quid plua? It et perit miser: no
ta erul ad patria qz casus rufus
ad uomitu. Eam se pdidit infelix?
et suorū acqsiuit uenue. Tu vna
uulpeala ista uidelicet frustratoria
spes: qua habuit in acqsiuone suor.

pfaciat et

Potes tu quoqz p tēpū i tēpō alias
atqz alias similes huic nubemre seu
adute si nō negligas. Vis tamen
ut ego vna ad onda tibi. **Facio:**
enā taa et quarta quoz demonstra-
bo: si te ad capiendas eas quas foue-
er hne in tua aduteris binea inue-
nero vigilante. Intdu bn pfaciente
cuuspiā. ai sibi p fuisus aliquid sup-
ne grē senserit in xari subit am-
desiderū pdicando: nō quide ad pen-
tes et pnuque uirta illud. continuo
nō acqeu caru et sanguin: sed
qz purius fructuosius forausqz pas-
sim ad certuos et ad omis. Cautē
oio. Sane tmet pphetū mēre ma-
ledictū: si qz in abscondito accepi fru-
menta. abscondat in plis et conū e-
Wangelū fac: nisi que in aure au-
diuit pdicauit sup tecta. **Ulpesē:**
atqz illa pōre eo nō fūgor quo omil-
tor bemens. **Sz capio tibi qz. p-**
moyses dicit. Non arabis in p-
gemto bonis. Nec paulus in p-
nō neophitū mag: ne in supbia elatū
madat in iudiciū dyaboli. Et rur-
Nec quisqz inquit suū sibi honore:
sed qui uocatur a deo tū aaron.
Itē ipē. Quō pdicabūt inquit nisi
mittant? Et sanus monachi offi-
ciū nō dōt cē: sed luce. Ex hne
similibus qz collas michi tero rthie
et capio bulpē: ne demoliat binea.
Ex hne nāqz daret et ctū ē qd pub-
lice pdicāe nec monacho couenit?
u nouuo expedit: nec nō missa
hinc. Porro contra h tria bemre

quanta consat demolitio e. Ergo
 qd tale aio suggeratur siue sit illd
 tua cogitatio siue inmissio p angelum
 malum: dolosam agnosce uulpecu-
 la. r malu sub spe boni. **S**raspice
 alia. Quatos ex monasteris et spu
 feruente heremi solitudo suscepit. et
 aut tepestros euomuit a tenuit cot
 hem legem no no rnuissos. Peaa
 dissolutos: itaq apparuit uulpecula
 affuisse ubi tanta faa e uastano b mee
 r uite et consat homis delmentu.
 Cogitabat si solus deget. multo se
 copiosiores fructus prepturu: a ppe
 qui m coi uita tantu spirital gre fuis-
 set exptus. Et bona uisa e sua co-
 gitatio sibi: Prei exptus mdicauit
 magis illi eadem cogitacione bulpe
 demolente fuisse. Quid illud qd
 nos quoq tonens in domo ista et ta
 gnt inquietat notabde loquor quo-
 ruda q mt nos sut supstiosam ab-
 stinencia: era se oibus sibiq omis mo-
 lestos reddut. Quo no hec ipa dis-
 cordia ta gnalis. et siue illi cotrae
 dissipaaq e. et qd m ipo e. gradis
 b mee hui q plantauit dextea dmi.
 nre. f omi bnammitatis demolitio.
 Et hoi p que scandalu uer. Qui
 scandalisauit ip bna de hns pusillis:
 duru e qd sequit. Quato duriora
 meret: q tata et ta scam multitu ne
 scandalizat. Durissimu p r sus ui-
 dinu portabit qcuq e ille: sed h alias.
 Quic no itendam hns q a sponso

dicat: sup pusillis et astutis hns aia
 libus que demoluit b meeas. Pusillis
 dixim no malicia: sed subtilitate.
 Astutu siquide na h genus e am-
 matis. p mptu q ad modu ad noce-
 du moaulo: ut uidet in congrue-
 tissime designae subtilissima queda
 uina specie palliata ututu: qualu
 utiq forma pmissis ad notiaa ere-
 plus paucis lic ia aliqtiss expssi.
Hec em ali noce queut: n qd se u-
 tutes ututu quada similitudie me-
 aut. **S**ut aut aut cogitaciones homi-
 bane: a fre imedones p angelos ma-
 los. angelos sathane. q se triffigurat
 in angelos lucas: pantes sagittas suas
 mpharet h e moaulo: ut sagittent
 m obscuro rre corde. **V**n et pusil-
 las eas p h ror dia q cu cetera ui-
 na quada q corpulencia sui ma-
 festa se pbeant: h genus p sui sub-
 tilitate haut facile agnosci et id
 no caueri possit: n dntaxat a p fns et
 ereratais et qui hnt oculos illuina-
 tos cordis addiscreone boni et
 mali. mare q ad disreone spi-
 rituu: qui cu aplo dice possint
 qz no ignorant astuano sathane
 neq cogitaciones eius. Et uide ne
 forte ob h a sponso iubeant: no
 quide erimari. ul abigi ul occidi
 sed capi: qd uidet hui. **S**pirita-
 les dolosiss lestholas oi uigilacia
 et cautela obseruari oporteat et
 cranari et capi. r coplendi i astu-
 na sua. Ergo cu pditur dolus
 cu fraus apitur: cu couicatu-

salatus: rē tūc dicit capta uulpis
pusilla q̄ demoliebatur vineā. De
q̄ dicitur hōiem in simone capi: sic
hōes in euangeliō q̄ conueniūt pla
risi in vniū ut caperent ih̄m in simo
ne. Ita q̄ sponsus capi iubet; vulpes
pusillas q̄ demolūtur vineas: et de
prehendi cōuicia p̄dit. Solū hoc malig
nitatis genus id ip̄ū hēt ut agniti
iā nūme noceat: ita ut agnoscā sit
illi expugnari. Quis eī n̄ demens
compta deapula sciens et prudens
pedem mittit in illā? Suffiat p̄m
si capiuntur q̄ huiusmodi. hoc ē si pro
das et deducas ad mediū: q̄pe quibz
appare perire ē. Non sic cetera ui
cia. Nempe mān̄tā bernūt māfeste
nocent: scientes captiūt supant
r̄luctantes: utpote ui nō dolo agē.
Ergo cōt̄ huiusmodi apte fene
tes bestias. nō iuestigāōne opus ē:
s̄ i frenāōne. Solas has vulpes
puulas dissimulantes inq̄rimas
quia p̄dite iam nō nocēt: suffiat
in lucē educta et capi in calliditate
sua. Nam foueas hnt. Tali itaq̄
ex causa vulpes iste et capi iubent
et puule desarbunt. Vel ideo puile.
ut nascencia vicia in ip̄o situ donec
utiq̄ puula sūt vigilānt̄ obseruāt
illico comprehendas: ne crescentia plu
noceant et difficilius capiant. Et
si uic̄ allegoriā ceteras vineas. uul
pes hereses ul' potius hēticos ip̄os
intelligamus: simplex ē sensus. ut
hētia capiantur potius q̄ effugentur.

Capiantur dico. nō armis sed argumētis
quibus r̄fellantur errores eorū: ip̄i
uō si fieri p̄t r̄conalientur catholice.
ruocentur ad fidem cristi. her ē em̄ uo
luntas eius qui uult om̄s homines sal
uos fieri. et ad agnitiōē uitans uer
re. hoc demq̄ belle se p̄hibet: qui nō
simpliat capite uulpes scapite nob̄
inquit uulpes puulas. Sibi ergo et
sponse sue et catholice iubet; acquiri has
vulpes cū aut capite eas nobis. Itaq̄
homo de eadē erratibus et doctus si n̄
hēticō hominē disputatē aggdit. illo
sua intencōne dirigē det: quatinus
ita errantē conuicāt. ut et cōuertat.
cogitans illud apl̄i iacobi. quia qui
cōuicti fuerit p̄dite ab errore me sue
saluabit animā suam amonte: et opit
militudine p̄diti. Qui si r̄uerti nō
lucit. n̄ cōuictus: p̄ p̄mā iam et r̄.
ānomoniōne utpote qui oīo subūsus
ē. eū f̄m apl̄m deuitandus. Et hoc
iam melius ut quidē ego arbitror. ef
figatur aut eadē r̄ligatur q̄ simit
vineas demoliri. Per p̄terea sane
nichil se egisse putet qui hēticū vit
et conuicāt hēses confutauit: uer
siliā a uō dare apteq̄ distinxit. p̄ua
dogmata plana et irrefragabili r̄e
p̄ua eē mōstrauit: p̄uū demq̄ intel
lectū extollentē se adūsus scām dei
in captiuitatē redgit. Nempe cepit
nichilominus qui talia opatus ē bul
pem: et si nō ad salutē illi: et cepit
eam sponse et sponse q̄uis aliter.

Nam et si hereticus non surrexit esse
 facta causa tunc confirmatur in fide.
 et quidem de perfectibus sponse sponsus
 in dubio gaudetur. Gaudium etenim
 domini fortitudo nostra. Denique non putat
 esse aliena lucra nostra. Quod se nobis tam
 dignantur assonat dum iubet capi uul-
 pes non sibi sed nobis sciat. capite in-
 quiens nobis. Adulter est enim quod aut nobis
 Quid hac uoce sonaliter. An non tibi
 uidetur hoc dicere qui quidam praefamilias
 a se ipse in se habet. sed omnia uia cum
 prore filius et domesticus. Et qui lo-
 quitur est deus. nunc tamen ut deus id
 loquitur sed ut sponsus. Capite no-
 bis uulpes. Vides quod sonaliter loquitur
 qui sonant non habet. potest dicere in se
 maluit nobis. consorsio delictus. O
 suauitate. o gratiam. o amorem. Vnde
 Ita ne simus omni unus factus est omni.
 Quis hoc fecit. amor dignitatis
 ne factus. dignatione diues. affert po-
 tens suasi efficit. Quid uolentis.
 Triumphat de deo amor. Quid tamen tam
 non uolentem. Amor est. Que ista est
 uis quod tam uolentem aduictoria. tam
 uita ad uolentem. Denique semetipsum
 erimantur. ut scias amoris fuisse.
 plenitudo effusa est. plenitudo ade-
 quata est. plenitudo singularitas assonata est.
 Cui quomodo tibi o admirande sponse.
 tam familiare consorsio. An enim
 de gentibus. De mortalibus et pro-
 abus collata est. Illa scilicet que fit.
 Sed tu quis es ethiopsisse huiusmodi tibi
 nosus amator. Sane non aliter mo-
 robis tunc capite. Cui tunc.

ses sed plus quam moyses. Nam tu ille et
 sponsus forma per filius hominum. Parum
 dicitur. candidus es uita etne. splendor et
 figura substantiae dei. postremo super
 omnia deus benedictus in secula amen.

D Vos nobis super
 uno capitulo dis-
 putauimus simones
 tunc paros si audire
 non taceat. Et nunc uos. Nam quod
 ad uiam quidem spectat domesticam uine-
 am quam uos estis satis me arbitror in
 duobus simonibus fecisse. per minimum
 to illi aduersus in sidias typi quibus uul-
 pium. qui sunt adulatores. detrahere.
 ac seductorem quidam spiritus gnari et assi-
 et mala se ipse bonum inducere. Verum
 dominica uineae. non ita. Illa loquor quam
 impleuit uiam et nos porcos sumus.
 uineam quidem nimis domini plantam manu.
 et recepta sanguine. rigata uero pro-
 gata gratia fecundata spiritu. Ergo plus
 pro in cura gerens. in uos minus profici.
 Mouet me autem pro ipsa multitudine de-
 molientium eam. defensantium pau-
 atas. difficultas defensionis. Diffi-
 cultate occultatio sunt. Nam cum causa se
 ab imo sui uulpes habuerit. cito
 omnes compta et capta sunt. Confl-
 gebat hereticus palam. nam inde hereticus
 maxime quod palam uineae capiebat.
 et succubebat. Ita ergo facile ille capie-
 bant uulpes. Quid enim si posita
 in luce uitate hereticus in sine utinam

tenebris immanens. solus foris relinquitur
arefret. in chylomni capta reputabat
uulpes cōdempnata impietate. et ipso
foras missō ostentū utiq; iā uictuō
nō fructu. Et h' uir pphām erat illi
vbeā arenciā et uent' sterilis. q' nō
rpullulat error publice confutatus. et
falsitas apta nō g'niat. Quid fa
ciemus hinc malignissis uulpibus
ut capi queant. que nocē q' vnicē ma
lunt. et ne appare quidē uolunt
s' serpe. Oib; vna intencio hēbas
s' fuit captiō glām de singularitate
sue. sola ista malignior ceteris v'su
ror; q' hē sibus. dampnis pasatur
aliens p' glorie negligens. Docti
credo exemplis veterum q' p'dite e
uade nō valebāt. s' confestim capie
bant. cuncta ē nouo maleficiō que
opari misteriu' iniquitatis. colu
cencus quo latencus. Dem p' in
dixere ut d' latebras sibi. f'inaue
rūt sibi simonē neg'. Jura p'ura
secretū p'dē noli. Cū uero alias
ne tenuit quidē iurāe ulla tenus
acquiescit. p' illud de ewangelio
nō iurāe neg' p'clū neg' p'riā ē.
O stultū et tardi corde r'pleti plane
pharisaico spū. liquantes culicē
et camelū gluantes. Jurare nō
lis. et licet p'uidē. An in hoc so
lo bt. q' licet. De quonā michi
ewangelicū loco producat istū
exreptōne q' ne iota quidē ut glo
riam p'teritis. Patet vos et

sup'biaose obseruāe de iuramēto.
et flagitiose p'simē de p'urio. O
p'uitatē. Qd ad cautelā consiliū
ē videl; nō iurāe. h' istū mandati
iure tā contenciose obseruant. et
qd in mobili iure sanctū ē. nō
p'urandū s'ab hoc tāq' in differēs
pro sua voluntate dispensant. Nō
inquūt. s' ne misteriu' publicū.
quasi glā dei nō sit r'clare simo
nē. An dei inuidēt glorie. S'
magis eō q' pondere erubescant.
sacientes in gloriū. Nā nephandā
et obsena dicūt. agē in secreto.
siquidē et uulpū posteriora fecerūt.
S' taceo que negarent. ad mī.
rudent. An in ewangelū s'm
cūent dare cambus. et margā
tas poras. At istud apte fateri ē
se nō eē de eā q' omīs qui de eā
sūt canes censent. et porcos. Sine
exreptōne cū oibus qui de sua secta
nō sūt. sūū illud quqd et subitōdū
eristmant. Ceterū hoc et si senant
nō n' respondebūt ne manifesti fiant.
nempe qd oī modo fugiūt. s' nō
effugient. Rūde in o homo. qui pl
q' oportet sapi. et plus q' dia po
tet desipis. Dei ē an nō misteriu'
qd occultas. Si ē cur nō ad eius
glām pandis. Nam glā dei r'ue
laē sermonē. Si nō cur fide hēs
in eo qd nō ē dei. n' q' hēctm es.

Aut q' dei secretu ad glam dei pdant?
 aut dei negent misteria. et nime
 se hntos negent. a' tte nichilomi
 nis maifestos se fateant. inimicos
 gle dei qui nolut mifestu fieri. qd
 ei nouit fore ad gloua. Stat nepe
 scripture uitas. Gla rgu celare u
 hu: gla dei ruelare sinone. No uis
 tu ruelae. Non s' ius dm glori
 ficare. S; forte no r'apio scriptu
 ra hanc Ita e: Solius se ebagehi
 pfitent emulatores et solos Rnde
 ant pnde ebageho. **Q**ddio ait
 in tenebris diate in luce. et qd in
 aure auditis pdicate sup tecta. Ja
 no licet silere. **V**sq' occultu tenet?
 qd pala deus fieri iubet. **V**sq' optu ^{quo}
 e ebangelu b'm **S**uspicioz b'm?
 no e pauli: na ille suu fatetur optu
 no e. **E**t si inquit optu e ebange
 lu men in hys e optu qui peunt.
Videte ne uos dicit apud quos eb
 gelu m bemit optu. **Q**uid apus
 q peans. **A**n forte nec paulu rea
 pitis. **D**e quibusdam ita audiu?
 no em m' uos omis p oia concordia
 tis: et sa nobis omis diffencians.
At uo eoru uba et scpta et edicce
 q copalit ai saluatore fuerut: pari
 auctoritate ebagehi cueti in falloz
 i different r'apio. **N**uqd illi optu
 temere ebangelu suu. **N**uqd
 in deo carnis in fina mortis horu
 da cruce igno minia tacuere.

Et quide moem tra eruit fouis
 eoru: et in fines orbis tre uba eoru.
 Vbi apostolica forma: et uita q' iac
 tatis. **I**lli clamant uos susurratis:
 illi in publico uos in angulo **I**lli ut
 nubes uolant: uos in tenebris ac s
 traneis domibus delitescitis. **Q**uid
 file illis in uobis onditis. **A**n q
 uobis istu mulierulas. no utiq' cu
 ductis s' inluditis. **N**on eque co
 mitatio ut cohabitatio suspicioni pa
 tet. **V**eru quista de illis simstrum
 quippa suspicaret? qui mortuos
 susurrabant. **F**ac tu silite: et bna
 r'ubente putabo feiam et iuru.
Alioqn teme tibi usurpas illorum
 dispensacone: quoru scitars no hec.
Cu feia s' ee et no cognosce feiam?
 none plus e q' mortuu susurrare.
Quod min' e no potes? et qd ma
 ius e ius eam tibi. **C**otidie latus
 tuu ad latus iuuenale e immensa.
 lais tuus ad lam eius in camera.
 oculi tui ad illius oculos in colloqo:
 manus tue ad man' ipius i oye et co
 tinens ius putari. **E**sto ut sis: sed
 ego suspicione no careo. **S**candalo
 michi es: tolle scandali causa. quo
 te probes ueru ut iactans ebagehi
 emulatore. **Q**uis scandali sauerit b'm
 de eam? none ebangelu condemp
 nat illu. **T**u eam scandalisas.
Vulpes eo demoliens vmea **I**uua
 te me facit ut capiatur **V**el potius
 capite vos uobis ea. o agehi s'
 uersuta e ualde? opta e iniquitate

sua: plane tā pusilla atq; subtilis.
ut facile huānos frustretur obtutus.
Nūq; et brōs: Ppterea vox illa
ad uos utpote sōdales sponsi. capi
te nolus utpes puulas. Ergo facite
qd̄ iubenim? capite nobis hanc tā
versipellē uulpeulam: quā̄ ecce iā
diu frustra insequimur? Docete et
suggerite quali fraus dephendar? **h̄**
em̄ ē cepisse uulpē: q; longe plus
nocet falsus catholicus. q; si uery
appareret hēticus. Non ē aut̄ hoīs
sars quid sit in hoīe? nisi qui forte
ad hocipm̄ fuit uel illuātus spū
dei: ul' angelica in fōitus industriā.
**Qd̄ signū dabitis ut palā fiat pes
sima heresis docta** h̄ mētiri nō ligua
tātū gūta. **Et quidē irens uasta
ciō bmeuulpem indicat affuisse:**
si nescio qua arte fingendi ita sua
confundit uestigia calidissimū aīal:
ut qua uel nitret ul' creat haut
facile queat ab hoīe dephendi. Cūq;
patreat opus. nō appet auctor: ita
pea que in facie sūt cūcta distillat.
**Deiq; si fidem mīroges? nichil ppi
anus.** Si cōnūfacōnē: nichil irre
phensibilis. **Et que loquit?** frās p
bat. **Uideas hoīem in testimoniu
sue fidei frequentare eāam?** hono
rare pbrōs. offerre munus suū cō
fessionē facē: sacris cōicere. **Qd̄
fidelius.** Iā qd̄ ad uitā mores q;
spectat neminē cōtuit? neminē
cōtueit: neminē sup̄gdit? Pallet

insup̄ ora ieiunio: nō comedit pa
nē ociosus: opat' manibus bñbi
tam sustentat. **Ubi iā uulpes?**
Tenebamus eam? quō clapsa ē
e maibus. **Quō tā tēpente dispa
riuit?** **Iustemus uestigemus:** a
fructibus eius cognoscemus eam.
Et cte uinearū demolino testat?
uulpe. **Mulieres r̄lictis uiris:**
et itē uiri. **Dimissis uxorb' ad
illos se conferūt.** Clerici et sacro
tes p̄lis eāis q; r̄lictis mtonsi et
barbati apud eos nit' terrores et
tertrices plerūq; inuenti sūt. **An
nō ḡus demolitio ista?** **An nō
oia uulpu h̄?** **Verū nō apud
omnes forte ista tā māifeste dep
hendūt?** et si sūt nō ē bñ p̄batur.
Quonā mō capim' illos? **Reuta
m' ad cōsoriū et cōtubernū ferāz?**
h̄ em̄ int' eos nemo qui caret. **Int
rogo bñiquēpiā horū?** **Genus tu
bone uir quēnā h̄ mulier?** et bñ
h̄ tibi. **Uxor ne tua?** **Nō mōq;
uā boto istud nō cōueit meo.** **Si
lia ergo?** **Nō.** **Quid?** **Nō soror
nō neptis nō aliquo saltem p̄pim
quitatis ul' affinitat' ḡdu atinēs
t?** **Nullo p̄sus.** **Et quō tuta tibi
nū ista cōtinnā tua?** **Dane n̄ lig
tibi istud.** **Cohabitacōnē si nescis
viroz et h̄arum i h̄is q; uouē cōti
nēcā eāam uetat.** **Si nō uis sc̄da
lisare eāam: ecce ferāam.** **Alioq;**

et hoc uno reia que no adeo maia
 fut puidubio dabilia fut. Sed q
 michi inquis ewangelu loco no
 frus phibitu istud. Ewangelu
 appellasti ad ewangelu dno. Si
 obedias ewangelio no faaes fa
 scandalu: phibet em plene ewa
 gelu scandalu fieri. faas aut tu:
 ista no amouedo iux constitu eme.
 Suspias eras: at mtr maifeste
 conselbere et contepor ewangelu
 et eme aduifator. Quid iudicat
 frs. Si ptinax fut. ut ^{neq} obediat
 ewangelio nec eme acquiescat.
 quid ia tergusari pt. Nonne apte
 uob uidet dephensa fraus et cophe
 sa uulpes. Si no amouet fetam:
 no amouet scandalu. Si no amo
 uet scandalu ai amoue possit. tist
 gffor tenetur ewagelu. Quid far
 tia eme z. n ut amoueat illu.
 qui no uult amoue scandalu: ne
 sit filie illi m obediens. Na hoc
 madatu het ex ewangelio no pce
 n' ipso oculo scandalizati se. no ma
 niu no pedi sed erue illu absade
 ista et pite ase. Si mqr emam no
 audierit. sit e sicut ethimcy et i pub
 licanus. fecim⁹ ne aliquid. Puto
 q fecim⁹ Ecpimus uulpe: q frau
 de pcpim⁹. Manifesti fut qui la
 rebat fili catholia. veni depdatore
 catholie. Etan du mecu dulces
 capiebat abos coru dico et sagui
 ne xpi du m domo dei abulauim⁹

ai cosensu: fuit suadedi locus ymo
 oportuitas seducendi: iux illud sa
 pie. Simulator ore decipit amicu
 suu. Fut aut facile p^m sapiam
 pauli post pma et scdm correp
 tone ul amomone heticu hoiem
 deuitabo: faens q subiusus e qui
 emodi e: ac p^m cautus puidet ne
 ia sit et subiusor. Itaq no nichil e
 iux ubu sapietis misidne suis cap
 tos ee iquos: illos pferim iqs
 q misidne parnis uti cauti fut.
 Na coflictus oio ab hms et defefio
 pnt. bile nepe h genus et rustica
 nu: ac si lris et porsus m belle
 Deiq uulpes fut et pusille. Sz ne
 q illa mabus male sentire dicut
 defensibilia fut. nec ta subtilia q
 suasibilia: id q dutarat mulier
 culis rusticis et pdiotis qles utiq
 omis fut q^tquot ad de hac secta
 ee exptus su. N em m autis asser
 ombus eoru. na nulle fut nouu ho
 a iaudinu audisse me rcolo: p qd
 tritu a diu uelatu te atiquos he
 ticos. a nris atotru et euclatu.
 Dicedu tu et dia quena ille tep
 ne fut ptim qe fassuati b q catho
 licis minus caute rndetes xpi cofes
 si fut: pti qe diuisi ab iuce litga
 tes de iuce pdiderut. pti q quas no
 nulli eoru rduites ad emam deter
 rut. No q ad omis rudea. n em ne
 esse e: sed tm ut i notestant. At
 istud alteri ai op⁹ sermois i laude

et glām noī sponſi ecclē ihū xpī
dñi nrī: qui ē sup oīa deū bñd
tus in ſclā amen

Quapite nobis uul
pes puulas: q̄
demolūt binc
as. Ecce ego ad
uulpes iſtas.

et uideat ea) Ipse ſit q̄ p̄tergredit̄ uia. Non ſit
contente deſerere uia: n̄ et deuaſ
tare bincā poſſit. ad dentes p̄ua
ricatōne. Nō ſuffiat hēticos eē n̄
et ypocrite ſunt: ut ſit ſup modū
peccātis p̄cām. Hī ſūt qui ueniūt
i ueſtimētis ouū ad nudadas oues
et ſpoliados arietes. An nō tibi
utp̄ r̄s iſta uidetur: ubi et fide
plebes. et plebibus ſacerdotes dep̄dan
tūcūt. Qui nā iſti p̄dones. Hī
habitu ſūt oues: actu uulpes:
actu et d̄ulitate lupi. Hī q̄ boni
uideri nō eē: mali nō uideri ſed
eē uolūt. Mali ſūt et boni uideri
uolūt. ne ſoli ſint mali. Mali
uideri timēt: ne parū ſint mali.
Et em̄ min⁹ ſp̄ malicia palā nocuit.
ut ſup bon⁹ n̄ boni ſimulacōne
deceptus ē. Ita ḡ i malū bonoz.
boni appare ſtudent: mali nolūt
ut plus liceat malignari. Neq̄
em̄ ē apud eos ūtutes colere: ſ
colorare uia quodā q̄ ūtutū
min⁹. Demq̄ ſup ſtūdm̄ ſp̄iēta
tē noīe r̄ligioſis i titulant: i nocē
ciā diffiniūt tm̄ in ap̄to nō ledē:
Inocēne p̄inde ſolū ſibi uediātes.

colore. In opinētū t̄pitudis. cō
tineāe ſe inſigniere uoto. porro
turpitudinē in ſolis exiſtmāt r̄
putādā uxoribus: cū ul' ſola ſit
ea cū uore ē cauſa q̄ turpitudinē
excitat in coitu. Ruſſiam hoīes
ſūt et p̄dote. et proxiſus cōtēptibi
les: ſi nō ē dico uobis cū eis negli
gent̄ agendū. Multū em̄ proficiūt
ad ſp̄iētātē: et ſermo eorū ut cācer
ſerpit. Deiq̄ nō neglexit ſp̄s ſc̄s:
qui de hīs quondā tā mat̄. uati
anatus ē dicēte ap̄lo Sp̄s aut̄ ma
iſteſte d̄ q̄ in nouiſſimis t̄pibus
diſcedent quidā a fide attendētes
ſp̄itibus erroris et doctrinis de
moniorū. i ypocriſi loquēciū in
daciū et cūteritātē habentū ſu
ā cōſiam: p̄hibentiū nubē i ab
ſtinē a abis quos deus c̄auit ad p̄
cipiendū cū gr̄m̄. cōdne. Iſtos p̄
ſus iſtos dicebat hī nubē p̄hibēt:
hī a abis abſtinēt quos deus c̄
auit ad p̄cipiendū: de quibus p̄
uidebim̄ ſus. Aut̄ aut̄ uidete ſi
nō ſp̄e demonū et nō h̄m̄ ludi
ficatio h̄c p̄m̄ q̄ p̄dixerat ſp̄s.
Quere ab illis ſue ſecte auctorē:
neicim̄ hoīem dabit. Que h̄eſis
nō ex hoīb⁹ habuit ſp̄ū h̄eſiarchā
Manichei manē habuē p̄ncipēt
p̄ceptorē: ſabelliam ſabellū. ar
riam arū: eunomiam eunomi
ū. neſtoriam neſtorū. Ita om̄e
ceteri hui⁹ p̄ſtes ſingule ſingu
los magiſtros hoīes habuiſſe noſ

aut: a quibus origine filii duxere et no-
 me. Quo nomine istos titulo ne cense-
 bis. Nullo: qui non est ab hoiere illo-
 rum hesis: neque phoem illam accepit.
 Absit tamen ut per inelationem ihu xpi:
 sed magis et absque dubio uti spiritus
 sanctus per inmissionem et fraude
 demoniorum: in ypoctisi loquenda
 mediantibus phibentibus nubem. In ypoct-
 si plane hoc. et uulpina dolosita-
 te loquitur: fingentes se amore id di-
 ca castitatis: quod magis tamen cupidinis
 adfouende et multiplicande adiuuente
 sunt. Res tamen tamen in aperto. ut mirer-
 quomodo siq hoi xpiano persuaderi potu-
 erit: si q huius adeo bestiales sunt ut non
 aduertant quod omni inmunditie laput habe-
 nas que impnas dappnat: a cete ita
 plen nequaia et dyablica ma-
 lignitate abforit: ut aduiteres
 dissimulent. et letent. In ypoctione
 hominum. Tolle de etia honorabile co-
 mibus: et thout imaculatu: none
 ryles ea adubmaris icestuosis se-
 mi fluis mollibus masculoru cocu-
 litibus: et oi demq gnie inuudox.
 Elige q utruilibet a saluari bmissa
 mostali hominum: a min saluadoru
 ad cotmenciu idigi pauatate. Cum
 pnis ibno: q languis i altero Neu-
 trū horū cōpetit saluatori. Quid:
 Conabū tptudo: Nichil nūm deq
 honestatis auctore. Dapnabi b m-
 usinas pē pauulos cotmētes. Prō
 e hō saluatorē. Nam auis tēris
 cotmētia: neq p tātillo qstū. ad

termino plenitudo illa semetipam ex-
 mamuit. Et quomodo de omni accepit:
 si solis indulget cotmētibus ptiapiū
 su: Prō ē q ad hō rūdeat. Si neq ad
 illud credo. Si honestat in celis ē locū
 nō sit aut honesto et turpi cōforau-
 sic nō ē societatis lūa ad tenebras:
 pfecto neiem inuudoru locū i loco sa-
 lutis maēt. Si quis aut alit sapit:
 arguet illū aplica uox alit pōi ābi-
 guo asserens. quū q tlia agūt ēgnū
 dei nō possidebūt. qua iā eret de ca-
 iūna. hō insidiosa uulpecula. Puto
 i fouā deprehēsa mā sibi duo quasi
 foramina fecerat. Vnu q intret. altm
 quo exeat. Prō succit ita. Vide q
 quō utbiq illi iterclusus sit exitus.
 Si solos in celestibus cotmētes collo-
 cat: perit ex maria pte salus. Si
 nē spurnā p cū cotmētibus collocat: piter
 perit honestū. Si iustū perit ipa. neq
 hac exitū neq illac: rclusa ppetio
 et apta i fouea q feat. Quidā tū
 dissennētes ab alijs: itē solos d gies
 mionū cotmēti posse fatēt. Verū q
 i hac distitōe tōnis afferre possunt
 nō uideo: n q pro libitu quisq suo sa-
 cūcta ecclē tōp mīs iustea cete u-
 pio ctatim it se dilacemare ostendūt.
 Prō qd dicitur p tēde de pnis cotugi-
 by q d gies erāt i quid istud queso
 matritōm p iudicat libertati quo
 min⁹ et it nō d gies cotrahi liceat.
 Si nescio quid se i elbāgelio iucisse
 susurrat: q sue iēpac frustra qstū-
 mat suffragari. Illud tō q dñs

cū pmississet testimonium de genesi.
et cauit deus hominem ad ymaginem
et similitudinem suam masculinam et feminam
cauit eos: postea intulit quod deus
coniungit homo non separatur. Nos inquit
coniungit deus quia uirgines ab eo erant.
et iam non licuit separari. Non est autem quod
deo copulatio facta presumpta. Quis
tunc dixit propterea a deo coniungit quod uir-
gines erant? Nam scriptura hoc non loquitur.
An non uirgines erant? Erant?
sed non est id ipsum copulatio uirgines et co-
pulatio quod uirgines. Quamquam ne hoc
quidem notatum deum respiciet quod uirgines
erant: quibus erant. Seruum sane expressit
sa diuinitas non uirgines: cum deum est
masculinum et feminam cauit illos. Ma-
rito quidem. Non est maritalis copula
corpore inquit integritate: sed seruum
aptitudinem. Si proinde ipsam in-
stituens spiritus sanctus seruum expressit et
uirginitate inquit: nec dedit occasionem
uenandi uerbum insidiosis uulpeculis.
Quod utique libenter fecissent: quibus id quod
frustra. Quid enim si dixisset uirgines
cauit illos? Nam prope continuo obtinu-
isses solos uirgines licet coniungi. Et
tamen quomodo exultasses ex sola uerbi omis-
sione quomodo exsultasses secundas et ter-
tias nuptias? quomodo insultasses catho-
lice scorta lenones quod adiuuare tanto
liberatus per coniungentem. quanto propter eos
deturpi ad honestam transire non dubi-
tat. Fortassis et reprehenderes deum
propheta propter fornicariam ducem. Nunc
autem et occasio deest: et libertas licet

trium est. Nam testimonium quod usurpat
tu ad astruendum errorem tuum prohad
destruendum uale tuum est: prope factum
nichil contra te plerumque. Nunc autem au-
di quod ex toto te a confudit aut cor-
rigit: et heresim tuam proorsus detrit
et comminuit. Mulier quanto tempore
uir eius uiuit: alligata est uiro. Similiter
dormit uir eius polluta est: cum uult
nubare tamen domino. Paulus est qui concedit
uidue ut cum uult nubat: et tu e-
sset prope nulla prope uirgine nubat.
et hoc non uirginitate ut non cum uult nubat
ipsa. Quid manu dei abbas? Quid
largam benedictionem nuptiarum
restrigis? Quid prope uirginitas uirginitate?
quod indultum est serui? Non concedit
hoc paulus non licet. At parum dico
concedit: uult quod uolo magis adolescen-
tios nubere: non dubium quin uiduas
dicat. Quid manifestus? Ergo
quod concedit quod licet: etiam uult quod ex-
pediat. Quid licet et expedit hereticus
prophetat? Nichil ex hac prohibitione
persuadebit: si quod hereticus. Super
ut et de residuo apostolice prophetice istud
aliquid uerbum eragitem. Abstinet namque
quod licet ut prope dicit ille aabis: quod ca-
uit deus ad prope uirginitate cum gratia
actio. Hic quoque hereticos sese proba-
tas: non sane quod abstinet sed quod her-
eticos abstinent. Nam et ego non dubium ab-
stineo: sed abstinentia mea satisfactio
et pro peccatis non superstitio impietatis.
Nam id arguimus paulum quod quod casti-
gat corpus suum et in futurum in dicit.

Abstinebo a uino: q̄ Tuino luxuria
 ē. Aut si infirmus sū modico utar:
 uir̄ cōsiliū pauli. Abstinebo a car-
 nib⁹: ne dū nimis nutriūt carnē
 sū et caris nutriant uina. Panē
 ipm̄ cū mēsuā studio sumē: ne
 onerato uentre te stae ad orādū te-
 deat: et ne iypet enā in prophā.
 q̄ panē meū cōmedē in satuitate.
 S; ne siplin quidē aq̄ i gurgitare
 me assuescā: ne distencio sanebē-
 tris usq̄ ad titillacōnē ptingat li-
 bidis hēnjalē. Nepe horret lar:
 et q̄p̄ ex eo cōfiatur. Postremo cō-
 q̄ ex coitu paratur. Hic et xp̄iane
 si nō idco q̄ ex coitu: sed ne ad coi-
 tū puorent. Cetin qd̄ sibi uult q̄
 ita gnālī: cō qd̄ ex coitu gnāt. bi-
 tat. Suspiciōnē gnāt in. obser-
 uans ista aborū. tā signat̄ exp̄ssa
 berūptū si de r̄gula medicorū h̄p̄
 fers nob: nō r̄phendit̄ aurā caris
 q̄ nemo uq̄ odio habuit. Si de dis-
 npliā abstineā. spualū medi-
 corū scola: enā utuē appbam̄ q̄
 carnē domas. frenas libidine. At
 si de infama mancher p̄scribis be-
 nificēte dei. ut qd̄ ille cauit et do-
 nauit ad p̄cipiēdū cū gnārū actioe.
 tu nō mō ingtus sed et cōsori te-
 merarius imūdū decernas et t̄p̄
 a malo abstineas: nō placē absti-
 nēcā collaudabo. Peretbor blas-
 phemā: te q̄ magis imūdū dūm
 q̄ imūdū quid putas. Quā mū-
 da mūdīs aut ille rerū optim̄ est
 mator: et nichil imūdū n̄ ei q̄ in-
 mūdū qd̄ putat. Inmūdīs at et

fidelibus nichil ē mūdū: sed pol-
 luta ē et corū et mens et cōsā.
 De qui r̄spuitis abos quos deus
 cauit: uidiātes t̄ mūdōs et idig-
 nos quos t̄cāatis t̄cōp̄a brā: cū
 p̄tēd̄ uos corpus xp̄i qd̄ ē ecclā t̄p̄
 pollutos et imūdos expueit. Non
 ignoro q̄ se solos corpus xp̄i cō glo-
 riet: sed sibi h̄p̄ suadēant q̄ illud q̄
 psuasit h̄nt p̄tātē se h̄re cotidie i
 mēsa sua corp⁹ xp̄i et sāguinē cōse-
 crādi ad nutriēdū se t̄ xp̄i corp⁹ et
 mēbia. Nepe autē se successores
 aplorū. et apostolicos se noiant:
 nullū t̄n̄ apostolatus sui signū ba-
 lētes onē. Quousq̄ lucina sub mo-
 dio. Vos estis lux mūdi d̄c̄m̄ ē a
 postolis: et ideo apli sup̄ cādelabrū
 ut toti luceat mūdō. Pudeat suc-
 cessores aplorū lucē nō cō mūdī sed
 inodū: mūdī at tenebras. Dicat̄
 eis. uos estis tenebre mūdi: et t̄n̄
 scam̄ ad alia. Se dicat̄ ecclā: sed
 cōdicit̄ ei qui dicit. Nō p̄t̄ auitas
 abscōdi sup̄ mōtē posita. Ita ne la-
 pidē de mōtē absistū sine maib⁹.
 mōtē fr̄m̄ et iplentē mūdū: b̄is
 creditis iclusū antris. Et ne h̄ic
 qd̄ imorādū ip̄a opimo r̄ fugit pub-
 licari. suo cōtēta susurro. H̄et et se
 habebit t̄cōp̄a cristis h̄c dicitatē suā:
 et possessionē suā in nos h̄re. Se po-
 eius subthūt h̄ic t̄cōp̄a h̄c dicitatē:
 q̄ ip̄o illā cōuat̄. d̄c̄h̄c̄ Videte det̄-
 tores: uidete canes Irudet̄ nos q̄
 baptizam⁹ t̄ fantes: q̄ oram⁹ p̄ mor-
 tuos: q̄ scōrū suffragia postulam⁹
 In oīgnē hoīm atq̄ t̄ utroq̄ serū festi-
 nat̄ p̄scribē xp̄m̄: Tadultis et p̄

uulis. i uiuis et mortuis. Hic qd
infantibus ex impossibilitate nē: in
uō adultis ex difficultate cōtinēne
p̄scribentes. Porro mortuos buēcū
fauētes aurilys: uiuētes nichilo
min⁹ scōm qui decesserūt suffragiis
sp̄hātes. Absit. Non relinquet dñs
plebē suā q̄e sicut arena maris: n̄
cōtētus est pauertate hētiorū. q̄ d̄s
r̄demt. Neq̄ em̄ pua apud eū re
dēpao. Quātus uō m̄s istōū ad
magnitudinē p̄m̄. Se magis p̄ao
fraudāt: q̄ ip̄m euacuare cōnātur.
Quid et si infas p̄ se loq̄ nō p̄t: p̄
quo uox sāguis fr̄s sui. et talis fin
tris d̄i clamat ad d̄m de trā. Astat
et clamat nichilomin⁹ n̄r̄ etiā.
Quid tū infas? Nōne et ip̄e uidet
t̄ q̄dā mō de fontib⁹ saluatoris uon
feari ad d̄m et suis uagitibus cla
m̄tāe? d̄nē b̄m̄ pacior r̄nde p̄ me.
Flagitat aurilū gr̄e: q̄ b̄m̄ pan
t̄ a uā. Clamat innocētia miseri?
clamat ignorācia puuli: clamat
addicti ifirmitas. Ita q̄ clamant
h̄ oīa: sāguis fr̄s. fides m̄is des
tituas miseri. et miseria destituti.
Et clamat ad p̄m̄. Porro p̄r se
ip̄m negāre nō p̄t: p̄r em̄ ē. Ne
mo dicat m̄ q̄ nō hēt fidem au m̄
ip̄tū suā: inuoluēs illi in fāc̄m̄to
quousq̄ p̄doneus fiat suo assensu
euolutā page. An p̄ pallū ē. ut nō
possit abos cōp̄nē. Magna ē etiā
fides. Nūq̄ minor fide chananee
mulieris: quā cōstat et filie potius
se sufficē et sibi. Ideo audit. O

breue

mulier magna ē fides tua: fiat tibi
sicut petisti. Nūq̄ minor fide illorū:
q̄ palitū p̄ tegulas demittētes aut
illi simul et corpis optimē salutē.
Demq̄ hēs Quorū fide ut uidit:
ait palitū Cōfide fili: r̄mittēt t̄
p̄cā tua. Et paulo post: Tolle ḡ
barū tuū: et abula. Qui h̄ credit
facile huic p̄suadeb̄ merito etiā:
p̄sumē nō solū puulis baptizatis
in sua fide faulū: p̄ etiā infans p̄
xpo infantibus cōnā martiri. Que
cū ita sint: nullū p̄udiciū sustine
būt r̄gnati de eo qd̄ dem̄ ē. sine fide
i impossibile ē placē d̄o: cū sic fide nō
sint q̄ m̄testomū fidei baptisim gr̄
p̄cepit. S; neq̄ de eo qd̄ itē dem̄ ē:
q̄ uō nō cōderit cōdēpnabi. Quid
em̄ t̄c̄ ē n̄ fide habere. Itaq̄ et
mulier saluab̄ p̄ gnācōnē filiorū
si p̄m̄sēt i fide cū libeīs: et i fāc̄
bus p̄ lauacri r̄gnācōnē succurre:
et adulti q̄ continē nō poterūt. cō
uign̄ tricesimo fructu se cōdiment
buēcū q̄ p̄res et hostias mortuū
qui opus hebebūt et digni erūt.
mediātibus papient āgelis: et
eorū q̄ iā puenerūt buētibus ad
neq̄q̄ solacia deerūt: p̄ d̄m q̄ ubiq̄
ē et i d̄o nusq̄ caritatis affat sp̄
absentiā. Nā et xps p̄ hoc mortuū
ē et r̄surrexit: ut uiuorū d̄net et
mortuorū. Prop̄ h̄ quorūp̄r i fāc̄
natus ē et p̄ singulos etatū ḡdus
p̄fecit in uirū: ut nulli deest etatū
Nō credūt ignē purgatorū i stare
p̄ mouē: p̄ statim etiā solutā a

corpore. uel ad iraque tristre. uel ad
 dapnacōne. Querant q̄ ab eo q̄
 dicit quoddā p̄m̄ eē qd̄ neq̄ in
 h̄ s̄cō neq̄ in futūo i m̄ittēt. cur h̄
 dicit: si nullū i futūo manet re
 missio purgacōe p̄cōrū. Jā uō qui
 eānā nō cognoscūt nō ē mirū si
 ordib; eāc̄e dēh̄rūt. si i i i i i nō
 rāpiūt. si s̄c̄m̄ēta contāp̄mūt. si
 m̄ādati nō obediūt. P̄cōres in
 quūt sūt apli archiept̄i. epi. p̄s
 biter. ac p̄ h̄ nō dādis nō accipied
 p̄dōnei s̄c̄m̄ēntis. Nūq̄ duo ista
 cōducūt. ep̄m̄ eē et p̄cōrē. N̄m̄ ē.
 Ep̄s erat am̄phas. et tū q̄tus pec
 cator q̄ i d̄m̄i mortis dictabat se
 tēnā. Si negas ep̄m̄. arguet te tes
 tōmū ioh̄is q̄ eū i testōmū sūi p̄
 tificatus enā p̄phetasse i fert. A
 postol̄s eāt iudas. et q̄uis auaris
 s̄m̄ et s̄cleratiss̄s el̄s d̄nō. An tu
 de illi aplatu dubitas. quē d̄ns ele
 git. Nōne ego inquit. uos duode
 cim elegi. et unus ex uobis diaboli
 ē. Audis el̄m̄ apl̄m̄. et eū dē q̄ti
 tisse dyabolū. et negas posse eē e
 piscopū. q̄ p̄cōrē ē. Sup̄ cathedrā
 moysi sederūt s̄cribe et pharisei. et
 q̄ nō obediērūt eis tāq̄ ep̄is. iobe
 diā s̄c̄i fuerūt eāā i ip̄m̄ d̄m̄i p̄
 p̄cōrē. et dicētē q̄ dicūt faate. pa
 ter q̄uis s̄cribe. q̄uis pharisei. q̄uis
 videt̄ marini p̄cōres. i cathedrā
 tū moysi adeos quoq̄ nihilomin
 pt̄nē qd̄ itē dicit. q̄ uos audit me
 audit. q̄ uos spernit me spernit.
 Multa quidē et alia hūc populo

stulto et isipienti a spiritibus erro
 ris in ypoctisi loquētib; mēdaat.
 mala p̄suasā. nō ē r̄ndē ad d̄ma
 Quis enī oīa nouit. Dem̄ labor
 i f̄m̄ty eēt. et n̄m̄e n̄ctus Nam
 q̄tū ad istos n̄ cōribus cōuicūt q̄
 nō intelligūt. nec auctoritatibus cor
 rugūt. q̄ nō rāpiūt. n̄ flectūt. sua
 stōib; q̄ subāsi sūt. P̄batū ē. mo
 ri magis eligūt q̄ conūti. Horū fi
 ms iteritus. horū nouiss̄ā tēdūt
 manet. uix figurā fā s̄apson. **C**
 Plerūq̄ fideles micetis m̄cibus
 aliquos ex eis ad medūt t̄xerūt.
 Quesiā fidem cū de quib; suspecti
 uidebant. oīa p̄ofus suo more ne
 garēt. exanimati iudicio aq̄ mēda
 tes iuenti sūt. Cūq̄ iā negare nō
 possent. q̄ppe dēphens̄i aqua eos
 nō rāpiente. arrepto ut d̄. freno
 dētib; tā misere q̄ libere i p̄cōrē
 nō confessi sed p̄ofessi sūt. palā
 i p̄cōrē astruētēs et p̄ca morte
 subire pati. n̄ min; i ferre q̄ asta
 bāt. Itaq̄ irruens i eos p̄plūs. nō
 uos hētias sue ip̄ōū p̄fidie marti
 res dedit. App̄bam; zelū. sed fr̄m̄
 nō suadem; q̄ fides suadem; ē nō
 i p̄nēda. Quāq̄ melius paul du
 bio gladio coarctat. illi; uidet̄ q̄
 nō s̄r̄ causa gladiū portat. q̄ in
 sūi errore multos traicē p̄mittā.
 Dei enī m̄ster ē ille. uiderē i n̄ā ei
 q̄ male agit. Nūq̄ aliq̄ q̄ nō mō
 p̄cōrē s̄ et leti ut uidebat. ducē
 rēt. ad mortē. s̄q̄ min; adūtūt
 quāta s̄r̄ p̄tās dyaboli nō mō i

corpa hoim. fena in corda q̄ semel
pmissus possedit. Nōne plus ē
sibimet hoim tūc manu? q̄ id
libent ab alio sustine. H̄ aut in
mltis potuisse dyabolū frequēt
crypti sum? q̄ serpos aut submer
serūt a suspendērūt. Deniq; iu
das suspendit semetipm dyabo
lo sine dubio imittete. Ego tñ ma
gis existimo et magis admiror
q̄ potuit imississe ī cor eius ut tra
deret dñm: q̄ ut serpim suspendet.
Nihil q̄ sile h̄it cōstācia m̄m
et p̄tinacia horū: quia mortis cō
tēptū ī illis pietas ī istis cordis
duricia opat. Et iō p̄pha maris
forsitā uoce dicebat Coagulanū
ē sicut lac cor eorū. ego uō legē tuā
meditatus sū: p̄ eo bideh q̄ et si pe
na eadē uidet. lōge diuisa eēt in
tēno? illo utiq; durante cor cōtra
dñm: isto ī legē dñi meditare.
Que cū ita sint nō ē opus ut
dixi frustra multa adūsus hoīs
stultissimos atz obstinatissimos
dicē: sufficiat innotuisse illos ut
buetur. Quōbzem ut dephēdāt?
cogendi sūt ul' abice feiās ul' criē
de eā: utpote scandalizantes ec
clesiā ī cōiuctu et cōtriberno feiā
rū. Dolendū ualde q̄ nō solū lay
a p̄nipes sed quidā ut d̄ de deo.
nō et de ordie epōrū. q̄ magis
p̄sequi eos debuerāt. p̄ questū
sustineat: accipietes ab eis munera.
Et quō iquūt dāpnabi nō cōiuc
tos nō cōfessos? Fruola satis nō

is. sed occasio. h̄ solo eā si aliud nō
eēt. faale dephēdis: si ut dixi u
ros et feiās q̄ se continētes dicit
ab inuicē separe? et feiās quide
cū aliis sui sexus et et uon dege
cogas: uiros eque cū eiusdē p̄posi
tūris. P̄ h̄ cū cōsultū eēt utro
rūq; uoto sūt et fame: cū cōtine
sūt et testes habuerūt et custodes.
Quō si nō sustinet iustissime eli
minabūt? de eā q̄ scandalizat?
nō solū notabili sed eia illiata
cohabitatione. Ergo ista sufficiat
p̄ dephēdis h̄arū uulpiū dolis?
ad dandā sciām et cautela dicit et
glorose sponse dñi nri ihū xp̄i: q̄
ē sup̄ oīa de b̄ndctō m̄ sc̄la amen.

Sermo leu
Dilectus meus in
et ego illi. Hactē
nō ūba sponsi.
Assit ip̄e ut dig
ne ad glām ip̄i et nrām p̄pōit
salutē. sponse eius possim? uesti
gāe simones. Nōp̄ em̄ t̄les sunt
qui a nobis cōsiderari et disam
pur dignū fuit valeant: n̄ ip̄e
fuit dux ūbi. Sūt em̄ q̄ suauēs
ad grām. tā feudi ad sensus: tā
et p̄fidi ad misteria. Cui sim
labo eos? Dm̄ intm̄ alicui epu
larū que tripla quadā em̄kat
grā: diliosa ad sapore. solida
ad nutrimentū. effiāx ad medi
cinā. Sic inq; sic singulq; q̄s s̄s
se sermo. et ex eo q̄ suauit p̄nat.
affm̄ mulcet: et de sensuū ub̄tate

mentē pinguat et nutrit? et de
 altitudinē misteriorū sponse sermo
 dū itellm̄ quo plus extet plus
 tret: mirro nō timorē sanar in
 flantis facē. Etom̄ si vnusquispiā
 ex hīs forte q̄ sibi soli uidet? au-
 rosus se deorit scrutimō horū.
 cū videt ingem̄ sui succūbē vīres
 et r̄digi t̄captiuitatē oēm itellm̄
 p̄sentit? nōne hūiliatq̄ ad illā
 uocē cōpelleat? ut dicat. mirabilis
 sc̄a t̄ sc̄a tua ex me cōfortata ē et
 nō potero ad eā. Et nūc quidem
 p̄ncipiū ūborū eius quāte suauita-
 tis in signe p̄fert. Nā uide quale
 p̄ncipiū dedit. Dilēs inq̄t meus
 m̄: et ego illi. Simplex uox uidet?
 qm̄ suauit̄ sonat. S; de h̄ uidet?
 postea. Nūc uō aditācē t̄cipit de
 dilō p̄sequit? nīl se aliud sc̄re
 iudicās n̄ dilam̄. Patet de quos
 mo: n̄ quo nō ita. Non eī ut n̄
 ipō eodē fuit sentiri p̄mittit? cū
 ipē ita nō affiūt. Neq̄ id dubiū?
 nepe mox eū r̄uocare uidet? et
 q̄ post tergū tā clamae: r̄uertē
 t̄quēs dilō im̄. Vñ adducim? nō
 aliud sane comere. n̄ q̄ finit̄ v̄s
 sus m̄m̄ suo more se absentauit?
 et illa r̄māscit nichilomin? de eo
 loquēs q̄ m̄ȳ absens ē sibi. ita
 ē: Ore retinuit q̄ nō r̄cedebat a
 corde n̄ qm̄ r̄cedebat. Qd̄ de ore
 erit de corde uenit? et ex habūdā
 cordis os loquit? Ergo loquit?
 de dilō ut uere dilā? et ue diligē
 da. qm̄ diligit multū. Queim?

cū quo. nā de quo nouim? et non
 occurrūt n̄ forte cū adolescentulis?
 q̄ amāti ab eē nō p̄t n̄ discesserūt
 sponsus. S; melius ut opinor se-
 tim? sc̄a potius et nō cū altero
 s̄ locutū? p̄sertim q̄ truncata et
 im̄ continēs tuemat? ipā locutio
 t̄sufficiens plane ad dandā itelli-
 gēnā auditori: ob q̄ uel max̄ t̄
 uicē loquim? Dilēs me? in t̄p̄
 et ego illi. Nō plus? p̄det oīo?
 p̄mo nō p̄det. sed defiat. Suspe-
 dit? auditor: n̄ erudit? s; erigit?
 Qd̄ ē h̄ qd̄ d̄. ille m̄? et ego illi.
 Nescim? quid loquit? q̄ nō sc̄im?
 qd̄ sentit. S; sc̄a aīa. qd̄ tu? ille tibi?
 quid illi tu? Quenā queso h̄ m̄
 uos. tā familiarit̄ fauorabilē q̄ dis-
 currēs eribitō et r̄dibitō. Tibi
 ille: tuq̄ uicissim illi. S; quid?
 Idipm̄ ei tu qd̄ tibi ille? an aliud?
 Si nobis. si ad nr̄am loq̄ris itelli-
 gēnā: euidēt qd̄ sentis edicito.
 Quousq̄ anās m̄as tollis? An p̄m
 p̄phām secretū tuū tibi? Ita ē:
 affc̄e locuti ē nō mtellat̄. et id
 nō ad mtellm̄. Ad qd̄ ergo? Ad
 nichil n̄ q̄ mirabilē delatā et af-
 fecta uehemēt̄ ad desideratos af-
 factus. finē illo faciente. n̄ tacē oīo
 quit? n̄ tū qd̄ sentit exp̄mē. Neq̄
 em̄ ut exp̄met sic locuta ē: s; ne
 tacet. Et habūdancia cordis os
 locutū ē: s; nō p̄habūdācia. h̄ent
 suas uoces affc̄is p̄ quas se etiā
 cū nolūt p̄dūt: timor. ūbi causa
 meticulosas dolor gembūdas a
 mor iocūdas. Nūq̄ dolentiū plāt?

merēcū ue singultus uel gemitus
passorū. itēq; pauēcū subitas et
effertitas clamtationes seu enā
saturatorū ructus aut usus cāt.
a'is exatāt? a' delibēcō ordīnat
a' p'meditacō foit? Eiusmodi cer
tū ē nō mitū p'die animi? sed crū
pe motū. S' flagrans et uehemēs
amor p'fertim dūmū cū se intra
se cohībē nō ualet. nō attendit quo
ordīe. qua lege qua ue ferie. seu
pauitate ūborū ebulliat? dūmō
exhoc nullū sui senat detinētū.
Cōdū n' ūba r'quirūt? tēdū n' uoces
oīo ullas solis ad h' contētū suspi
rys. Inde ē q' sponsa scō amore
flagrans id q' incredibili modo
sane p' captanda quātulacūq; e
uaporacione ardens quē patitur.
nō cōsidat quid q'liter eloquat? s'
quidq' inbuatū uenit. amore ur
gēte nō emūnat sed eructuat.
Quid in eructuet sic r'ferta et s'
r'pleta. Ne uolue textū epythala
im hui' ab ipō exordio usq; huc?
et uide si tanta uspiā illi quāta
hac uice in cūctis uisitacōib; et
allocucōnibus sponsi copia eius
idulta fuit? et si ūq' ex ore ipō
nō mō tā multos sed et tā iocū
dos simones accepit. Que ergo
repleat i' bonis desiderū suū?
qd mirū si ructū poaus q' ūbū
fecit? Et si ūbū t' fecisse uiderur?
eructatū puta et nō sub ordīnatū
a' p'ordīnatū. Nec em' sponsa r'api
nā arbitur sibi aptae p'phē dcm
eructat cor meū ūbū bonū: q'ppe

eodem repleta spū. **D**ilās me' m.
et ego illi. Nil cōsequēne h'et? de
ē oīo. **Q**uid inde? Ructus ē? **Q**
tu in ructu queris ordīnū uictu
mas? solepma d' dnm. Quas tu
tuo ructu leges ipōis ul' r'gulas?
Non r'rapit tuā moderand; nō a
te cōposicōne exp'at? nō cōmodi
tatē nō oportunitatē r'quirūt. **P**
se ex intimis nō mō cū nō uis. s'
cū nescis erūpit? euulsus poaus
q' emissus. **T**amē odore portat
ructus q'q; bonū q'q; malū: p'
uasorū equib; ascendit cōtrās q'
lutibus. **D**emq; bonū homo de bo
no thesauro suo. p'fert bonū: et
malū malū. **B**onū uas sponsa
dm̄ mei: et bonū in uocē ex illa
Gras tibi yago dñe ihū: qui me
dignat; es admittē saltem ad orā
dū. **I**ta dñe: nā et catelli edunt
de micis q' cadūt de mēsa dñorū
suorū. **M**icthi fator bñ redolet ruc
tus dilectue: et de plenitudīe eius
q'uis modicū quid q'tat accipio.
Memorā habūdancie suauitatē
tue eructat m'. et nescio quid r'effu
bile tue dignatōis et amoris od
ratus sū in uoce ista: dilās meus
m' et ego illi. **I**pā ut dignū ē epu
let' et eructet in conspū tuo: et de
lectet' in leticiā. **D**erūptū sic t' q're
dat: ut sobriā sit nobis. **I**pā ergo
r'pleat' i' bonis dnm̄ tue et torēt
uoluptatis tue poter': s' queso p'
ueiāt ad me p'cōrē ul' tenuis odor
eructuante illa cū sacata fuerit.
Sū in eructauit moyses: et bonū

odor in ructu eius tantis potestae.
 In principio inquit dicitur deus celum et
 terram. **S**icut ysaias: nam suavis in
 odore meo odore dedit ita eruc-
 tuas. Tradidit mortem animam suam
 et cum sceleratis reputatus est: et ipse
 multorum peccata tulit. et per transgresso-
 ribus rogavit ut non perirent. **E**t
 sicque animam redoleat. **N**on sicut et
 ore thymie ructus: bonum ex dauid
 dicitur. Eructavit cor meum ubi bonum
 repleta sunt omnis spiritu sancto: et ructa-
 tes et pluerunt omnia bonitate. Ructu
 thymie requiritis. **N**on sunt obliti:
 iam habebam illud. **B**onum est postolari
 cum silentio salutem dominum. **E**ius est non
 fallor: admoveat naribus: balsa-
 mu bimat suavitas remuneratis
 iusticie quam importat. **P**acem
 punitiam vult me experire merita
 et in posterum non recipe in punita: quod
 iusticie merces salutare non solum sed
 dominum sit. **S**i moram fecerit experire eu-
 iquit: et ne murmuratis: quoniam
 bonum est cum silentio experire. **E**rgo
 sciam quod orat: experire dominum sal-
 uatore meo. **S**i peccator sum et gaudi-
 dis mihi adhuc restat via: quod longe
 a peccatoribus salus. **N**on murmurabo tibi:
 iocunde itaque consolabor me: letabor
 iustus in domino: gustu experiens quod ego
 sensio odoratu. **Q**uod spectat iustus
 peccator experire et experire odoratio
 est. **N**am experire aut tamen revelatio
 ne filiorum dei experire. **P**orro spec-
 tatio gustare est et uide quoniam suavis est
 dominus. **A**n potius iustus qui experire:
 et qui iam tenet beatus. **D**emum ex-

peccato iustorum letitia. **N**am peccator mi-
 nihil experire. **E**t in peccator quod bonis
 peccatoribus non modo detentus. sed contentus
 nihil in futurum experire: sicut ad
 uocem illam. **E**xperire me dicit dominus in
 die resurrectionis me in futurum. **E**t
 deo iustus erat symeon. quod experirebat:
 et odorabat iam christum in spiritu: quem nec
 dum in carne odorabat. **E**t beatus mex-
 peratione sua: quod per odorem experire
 puenit ad gustum contemplationis. **D**emum
 ait. **E**t viderunt oculi mei salutem
 tuam. **I**ustus quoque abraham qui et
 ipse experire ut uideret diem dominum: et
 non est confusus ab experire sua.
Nam uide et gaudens est. **I**usti apostoli cum
 audiebant: et uos filios hominibus exper-
 tibus dominum suum. **Q**uid in iustus
 dauid et quoniam crebar: experire experire
 in dominum. **I**pe est quartus de numero primo
 in iustorum ructatorum meorum: quem
 pene perieram. **N**on experire quod.
Iste os suum aperit et aperit spiritum: et
 fatiatis non modo eructavit: sed et can-
 tavit. **I**hu bone quanta meis nari-
 bus et auribus iste infudit suavitatem
 in ructu et cantu suo: de olio leticie
 quo unxit te deus per confortibus tuis.
 erumra et gutta et castia a uesti-
 metis tuis a domibus eburneis:
 ex quibus delauerunt te filie regum in ho-
 nore tuo. **B**etina me dignetur oc-
 cursu tanti uatis et amici tui in die
 sollemnitatis et leticie: quoniam egredietur
 de thalamo tuo. **E**xperire thalamum su-
 um canes in psalterio iocundo cum artha-
 ra: affluens deliciis et perfusus et ex-
 perire unius istiusmodi puluere

pignētario In illa die ul' potius
nā hōa ī illa hora ē si quē ē: et fortassis
ne hora quidē. sed hore dūm dūm
uix illud scriptū fr̄m ē silentiū in
celo q̄ media hora? ergo ī illa hōa
r̄plebī gaudio os meū et lingua
mea exultāone: dū singulos nō
dico psalmos. s̄ usq̄ singulos se
ciā ructus et quidē odoriferos
sup oīa aromata. Quid iohā
nis ructu fraglācius? q̄ ubi n̄ ē
dolet et̄m̄tate. gnāōne diuinita
te. Quid de pauli ructib⁹ loq̄r?
q̄ta orbē suauitate r̄pleuerūt. Deiq̄
xpi bon⁹ odor eāt moī loco. ūba c̄re
īeffabilia et si nō p̄fert ut audia.
offert tū ut cupiā? et libet odorare
q̄ audie nō licet. Desio em̄ quo par
to quo plus latent plus placent? et
audius inhiamus negatis. S̄iā
adūte apud sponsā silētiū rem quō
īstar pauli ī p̄m̄ capitulo. et seclū
nō ap̄t n̄ p̄terit tū ī tactū? aliqd
q̄ olfactui nostro īdulgens qd̄ gus
tui forte it̄m̄ nō cōpetē iudicat? siue
p̄ dignitate m̄am. siue p̄ tāpaa
tate. Dilēs me⁹ m̄: et ego illi. Qd̄
nō ē dubiū. duorū quidē h̄ loco a
mor mutuis flagrat? s̄ ī amore sū
ma b̄m̄ p̄fō felicitas: alteri⁹ m̄m
dignatio. Neq̄ em̄ tū pares res
cōfēso ē seu cōplerio h̄. Cet̄m̄ quid
īsta ex hac p̄rogatiua amoris glorie
t̄ īp̄sum sibi īpensūq̄ iuassim̄ ase.
quis se liquido nosse p̄sumat? n̄ q̄
p̄cipua p̄uitate mentis ac corpis
sanctitate ī semetip̄o merueit tale
aliquid exp̄m̄. Nesc̄ ī affectibus?

n̄ r̄se ad eā p̄tingit? sed cōformita
te. Quā uō paua q̄ dicant. Nos
aut̄ ī uelata facie specularē glo
riā dei: in eandē ymaginē tr̄sfor
mam⁹: de claritate ī claritate t̄p̄ a
d̄m̄ sp̄ū. Verū ut sub aliq̄ quali
cūq̄ forma ītelligentiē qd̄ legit̄ re
dignat? saluo quidē sp̄ous suos in
gulari seclō ad qd̄ int̄m̄ nō datur
accedē p̄fertim talib⁹ q̄les nos su
m⁹? apponēdū sane aliquid nobis
eo acōmodatius ad cōez seclū quo
usitatus? q̄ et ūbis cōfēp̄ā et ī
tellan̄ det̄ p̄uulis. Et m̄ ip̄em uider̄
satis eē ad m̄am grossā et quodmō
popularē ītelligentiā si dūcō di
lētis meus in et ego illi subaudia
ītēdit? ut sit sensus dilēs me⁹ in
ītēdit et ego illi. Q̄iā tū ī solus
ego nō senser̄ nec p̄m̄? cū p̄phā
ante me dixit. Exptans exp̄m̄
d̄m̄: et intēdit m̄. Hēs ap̄te ītēno
nē d̄m̄ ad p̄phā: hēs et p̄phē ad
d̄m̄ ī eo qd̄ ait. Exptans exp̄m̄
ui. Nā qui exp̄at intēdit? et ex
p̄are intēdē ē. Item oīo sensus
eandē pene ūba apud p̄phā q̄ ap
sponsā? s̄ ap̄phā tr̄sposita. Prius
siquidē is qd̄ illa poster̄i⁹ posuit:
et erom̄is. Cet̄m̄ sponsa r̄tus lo
cuta ē. nō p̄tendens meriti sed p̄
mittens b̄n̄ficiū: et se p̄uicā di
lā grā cōfitens r̄e oīo. Nā que p̄
or̄ dedit illi? et tribuet̄ ei. Dem̄
audi iohāne: quid in eplā sup hoc
senser̄. In h̄ ē caritas inq̄. nō q̄
nos dilexerim⁹ d̄m̄: sed ip̄e p̄or̄ di
lexit nos. P̄phā tū grē p̄uicōne

et si tacuit nō negavit: subsecutionē
plane nō tacuit. Si accipe et alio
loco certiorē de re ista p̄ius cōfes
sionē. Et mīa tua inquit. dñs
loquebat̄ subsequet̄ me: oib; die
bus uite mee. Audi et de p̄uentione
demptidē ip̄i nō min; cā ma
nifestam ue finām. Deus meus ī
q̄: nūc ē p̄uentione. Itē ad dñm.
Cito aut̄ ant̄hēpēt nos nūc tue: q̄
paupes sū sum; nimis. Pulchre
sponsa posteri; in fallor eadem h̄
ūba nō eodem ordine ponit: sed se
quit̄ et ip̄a p̄phē ordinē loque h̄ nō
Ego dilc̄ meo: et dilc̄ meus m̄.
Cur ita? Nempe ut tūc magis ḡ
nā plenā se p̄bet cū totū gr̄e dedit:
a p̄mas. s. illi p̄tes attribuens et
ultimas. Alioquin nō gr̄a plenā?
si quid habueit qd̄ nō sit ex gr̄a.
Nō ē quo gr̄a intret: ubi iā nūcū
occupauit. Ergo plena cōfessio gr̄e:
ip̄i gr̄e plenitudinē signat iā nā
cōsuetis. Nā si quid de p̄o m̄ ē
et inquantū ē: gr̄am illi cedē nūc
ē. Deest gr̄e: qd̄ m̄eritis depu
tis. Nolo meritū: qd̄ gr̄am exclu
dit. Nonne q̄ quidq̄ de meo ē ut
sim meus: n̄ q̄ illud magis forsi
tan̄ meū ē. qd̄ meū fuit. Gracia
reddit me m̄ iustificatū gr̄is: et sic
liberant̄ a seruitute pecc̄. Deiq̄ ubi
sp̄is ibi libtas. Ofatiā sponsā
synagogā: que cōtep̄nēs dei iusticiā
dē gr̄am sponsi sui. et suā uolēs
cōstatūe iusticiē dei nō ē subiecta.
Ob h̄ misera r̄pudiata ē et iā nō

ē sponsa r̄ fecit̄ qui dicit: Despon
savi te m̄ infide: desponsavi te m̄ iū
dicio et iusticiā: desponsavi te m̄ i
nitiā et misericōmb; . Nec tu me
elegisti sed ego elegi te: n̄ ut te eli
gerē tua tuem m̄ita sed p̄uem. Ita
ḡ m̄ fide desponsavi te m̄: et nō ī
opibus legis Desponsavi q̄ te m̄ ius
ticiā: sed iusticiā q̄ ē ex fide nō ex le
ge. Restat ut iudices iudicū r̄m̄ i
ter me et te iudicū in quo desponsavi:
ubi constat int̄uenisse nō tuū m̄itū:
sed meū placitū. h̄ ē aut̄ iudicū. ut
tua merita nō extollas nō p̄fems o
pera legis: nō iactes p̄odus dici et
estus: que magis infide et iusticiā
que ē ex fide. n̄ nō m̄ m̄ia et misē
cōmb; nosceris desponsata. Que
uere sponsa ē agnoscat ista et utraq̄
confitet̄ gr̄am: p̄mo quidē cā que
p̄t̄. qua et p̄uenta ē: postea uō er
subsequente. Aut itaq̄ nūc dilc̄s me;
m̄ et ego illi: principū dilc̄s tribuēs
In cōsequētib; ego inquit dilc̄s meo
et dilc̄s meus m̄: cōstūmacōne illi
eque cōcedens. Nūc iā uideam; qd̄
dicit dilc̄s me; m̄. Si enī h̄ r̄cipit̄
ut sub audiam; int̄dit sicut iā di
xim; et sicut p̄phā ait. expectans
exp̄am dñm et int̄dit m̄: ego in
ūbo isto sentio nescio quid nō plane
exiguū. nec mediocris p̄rogatiue.
Si nō ē ingerēda fatigatis aurib; et
mētibus res oī alacritate digna. Si
nō fiat differantur et nō ī lōgum:
crastin; inde incipiat sermo. Tātū
orate ut ab irruētib; occupatōmb;
m̄tim custodiat nos gr̄a et m̄ia p̄fōsi

ecclie ihu xpi dmi nri: qz sup oia de
bndais in scla ame **Sermo lxxvii**

Audite ia qd heri
disculm? audi
te gaudiu meu
qd sensi et vrm e:
audite gaudentes

In vno ubo sponse sensi hoc et qd
odoratus abscondi: eo uobis hodie
festiuu eribendu. quo tempestiuu.
Sponsa locuta e: et dixit sponsu iue
re sibi. **Que e sponsa?** et quis e spo
sus? **Hic deus m e:** illa si audeo di
ce nos sum. cu rliqua quide multi
tudie captiuoru quos ipe nouit.
Gaudiam? **Gla ma h e.** Nos su
mus quos intendit deus. Quata
tu disparitas. **Quid trigene et fi
liu homi cora illo?** **Secm ppham sic**
sut qd no sint: et quasi nichil et
iane rputati sut ei. **Quid sibi g**
uult ista int tam disses copaco?
Aut illa immesu gloriat? aut iot
i imesu amat. **Qua admirabile**
e qd illius tentione ista sibi quasi
plam vdicat dicens Dilais me
m. **Pro contenta tu?** pgit amplis
glorari: runde se illi qd ex quo mo
re gere et rpende vicem. **Sequit**
em: et ego illi. **Insolens ubu?**
et ego illi. **Per mnu insolens**
dilais meus m: n q vtroq iso
lectius utruq simul. **Quid au**
det cor puru. et constat bona et
fides no ficta. **Nichi inquit i**
tendit. Ita ne hinc tentione e illa
maiestas au gubnac pui et am
mstraco unustans tribit et aia

seculoru l ad sola tiffertur negocia
ymo oia amoris et desiderii huius.
Ita plane. **Ipse e em ecclia electoru:**
de quib aplis **Gla inquit ppter**
electos. **Et au dubiu qd gra et ma**
dei sit in stois eius? et r spolis i elcos
illius. **Ergo prouidenciam ceteris re**
atuis no negamus: cura sponsa ue
dicat sibi. **Nuq de bobus cura e**
deo. **Per dubiu quin idem possu**
dicere de equis. de camelis. de elepha
tibus. et de ceteris bestis terre. sili
de pisabibus. et uolantibus celi? pos
tremo de oi re que e sup terra: solis
sane exceptis quibus d. **Qem sol**
lianidme vram prouidetes in eu:
qm e ipi cura e de uobis. **An no t**
videtur ueluti hinc ubis dmi? **Iten**
dite illi quia ipe intendit uobis.
Et observa aplm petru. et em uba
sut: si no et ipe uboru sponse obser
uauit ordine. **Dempe ia ait. oem**
sollitudinem vram prouidentes in eu
ut sit ipi cura de uobis? sed quia ipi
cura e de uobis: apte p inde monstras
ecclia storu no mo q dilai. sed q e
pus dilai fuerit. **Constat ad eu no**
ytine de ubo qd de bobus dixit apli:
na cura illis het qui dilexit illam:
et semetipm dedit pro illa. **Prone**
h e ouis errans? cur cura eia sup
nouu cure gregu plata e. **Demq**
illis expositis pastor descendit ad
ista quesuit diliger? **mueta no i**
dixit sed rportauit: noua cu illa et
de illa intulit celis festa gaudiu.
iplis angeloru muuatis ad solepm
tate. **Quid g?** **propnis humeris**

dignatus e eam portare et auram
 illius no habebit. Iero no confude
 die dñs solliciti e mei. n se exis
 timat errare cu ne d dñs dtribuet
 pme: et si quid e aliud q amā dei
 eti ipām significat uideatur. Iude
 e qdām sabaoth dilectū suū dicit.
 etenū qui cū tñquillitate iudicat
 oīa sibi infere gloriat. Quid m
 gloriat. Audiuir dñm dicentē sibi.
 Quāq mē pē obliuiscā et nō mīse
 ar filio uteri sui. Et si illa obliu
 scuit: ego tñ nō obliuiscar tui.
 Demq oculi dñi sup iustos. Et qd
 sponsa: n congregatio iustorū. Sed
 ipā n gñatio querentū dñm.
 qreant facie spōsi. Nōne em ille
 tēdit huc et nō ista illi. Proptea
 utriq pomit dicens: ille in et ego
 illi. Ille in quia benignus et mīse
 rors: ego illi q nō sūt ingrati.
 Ille in grām ex grā: ego illi grām
 p grā. Ille mee liberaōm: ego
 illi honori. Ille saluti mee: ego
 illi uolūtati. Ille in et nō alteri
 qm vna sūt colūba eius: ego illi
 et nō alteri n em audio uocis alie
 norū: n em acquiesco dicentibus
 in. Ecce hic e cristus: aut ecce
 illic e. h ecclā. **Q**uid singula
 quisq nrm: putam⁹ ne i nobis
 quēpnā eē? cui aptari queat qd dī.
 Quid dixi in nobis. Ego aut et
 de quous mē ecclām cōstituto si
 quis h querat: nō oīo iprehēdēt
 censueri. N em vna vni⁹ ratio e
 atq multorū. Demq nō p aiām

vna. sed p multas in vna ecclām
 colligendas in vnicā astringēdas
 sponsā. deus tā multa et feat et p
 tulit: cū opatus e salutē in medio
 terre. Carissima illa e vna vni:
 nō adhēns alteri spōso. nō cedens
 alteri sponse. Quid ista nō audeat
 apud tā ābitiosū amatorē. Sed
 nō ab illo pter qui se quesuit credo.
 boauit a fimbis tē. N. nō quesit
 uit: sed acquisiuit. Asce et de nō ac
 quisitiōis i sanguē acquisitiōis. Alias
 uō p ea ut assoleat magis psumit:
 qm prospiciens in futurū nō igno
 rat quia dñs se opus hēt. Queis
 ad quid. ad uidendū in bonitate elec
 torū suorū: ad letandū in leticia
 gentis sue: ut laudet cū hēditate
 sua. N p uū h opus existimes: nul
 lū dico tibi i manebit opus fām filij
 nuarit. Nōne de statu et cōsūma
 cōne ecclē finis omī pender. Tolle
 hanc: et frustra inferior ista crea
 tuā i uelacōne filiorū dei expāt.
 Tolle hanc et neq pūarche neq
 pphē aliqui cōsumabūtur: cū pau
 lus asserat deū ita puidisse p nob.
 ne sine uobis cōsumarentur. Tolle
 hanc. et ipā scōrā anglorū p ipstōe
 sui mū glā claudicabit: nec dei au
 tas de sui integritate gaudebit. Vñ
 f implebī ppositū dei. et msterū
 uolūtātē eius: magnūq illud pie
 tatis sacmentū. Vñ postremo da
 bis in m fantes et lactentes quoz
 ex ore laudē pfiat deus. Celū nō
 hēt infantes: hēt ecclā quib⁹ dicit.

lac uobis potu dediti nō estam. Et hinc
ad laudem quasi complendam inui-
tant: a propheta dicente. Laudate pueri
domini. Tu putas dominum nostrum totam habi-
taturū sue glorie laudem? don't ueniant
qui in conspectu angelorum psallant sibi.
letati sumus pro diebus quibus nos humili-
asti. ante quibus uiderimus mala. Hoc
genus leticie celi nescierunt. nisi per carum fi-
lios: hinc nemo unquam letatur qui nunquam
non letatur. Oportune post tristitiam
gaudium subit: post laborem quies: post
nausfragium portus. Placet ceteris se-
curitas: sed ei maxime quod timuit. In-
canda orbis lux: sed euadenti de parte
tenebrarum iocundior. Transiit de
morte ad uitam: uite gratiam duplicat.
Us mea hinc in celesti conuiuio: et se-
orsum ab ipsis beatis spiritibus. Audeo
dicere cryptem mee beatitudinis ipsam bea-
titudinem uitam: nisi dignetur fateri. quod per
caritatem ea in me fruatur et per me.
Aliquid sane uidebit etiam presertim illi
accessisse ex me: neque hinc parum. Deique
gaudent angeli. ad premissam precatorum.
Quasi delinere angelorum lacrimae mee?
quod delinere? Omne opus ipsorum lau-
dare deum: sed deest laudi si desunt qui
dicant. Transiunt in ignem et aquam:
et eduxisti nos in refrigerium. Felix per
inde in sua universitate etiam: cuius
omnis glorificatio ipsa est causa. non plures
tamen que illi iam facta sunt: sed plures
quos que de illa adhuc oportet fieri.
Nam de mitis quid sollicita sit cui de
proposito dei firmior suppetit securior
que gloriandi ratio. Non potest semper negare
deus: neque non facere que iam fecit. ut
scriptum est: qui fecit que factura sunt.

facet faciet: nec de oritur suo proposito
deus. Sic non est quod iam quies quibus
mitis speramus bona: presertim cum
audias apud prophetam. Non pro uobis:
sed pro me ego faciam dominus. Sufficit
ad mitum: scire quod non sufficiant mi-
ta. Et ut ad mitum satis ex me
non presumere: sic carere mitis satis ad ui-
dendum est. Puto in faciem inuentionem ne-
mitem carere mitis: sed christi habere
mita. Quibus se tamen indignos id
dicit si sua uigilantia non nequiverunt sed
neglexerunt quod quidem periculum iam ad-
ulte etatis est. Merita promerenda habere
cuius habita data noueris. scilicet scilicet
auis domini misericordiam et se periculum eu-
asisti paupertatis ingratitudinis presumpcio-
nis. Puerosa paupertas penuria
mitorum: presumpcio autem spiritus fallaces
diuicie. Et ideo diuicias et paup-
tates ne dedis in domino. aut sapiens.
Felix etiam cui nec mita sine presump-
cione: nisi presumpcio absque mitis deest.
Habet uero presumat: sed non mita.
Habet mita: sed ad promerendum.
non ad presumendum. Ipsum non presumere
nonne promerendum est? Ergo eo presumit
securus quo non presumit: et non est
quod confidatur in uerbo glorie cui mita
materies gloriandi: tunc dominum milite:
et uitas eius manens tenet. Sed
in gloriatur secura: in cuius testimonium
glorie nostra et uitas obuiauerunt sibi.
Sicut ergo dicat dilectus meus in fine di-
cat expectans expectatum dominum et tunc
in. siue etiam dominus sollicitus est mei.

alteri iudicij. Utinam tunc me oem ex
tollentia opumiat ymo deinat et ad
nichilum redigat: no agere furor s' iu
sus amor vna dista supbre s' vna
one potius q' vnae mgra. Dne ne
t' furoe tuo arguas me sicut angelu
extollere t' celo: neq' t' ira tua torri
pias me. sicut hoem t' paradiso. Am
bo iustate meditati s' altitudine af
fectates: ille potene iste sciene.
Deniq' credidit t' p'ies serpeni polli
ceti s' seduceti: erans sicut dii. sicut
bonu' 2 mala. It' se se an' seduceat:
an' psuascat silem fore altissio. Na
aliqu' q' se putat ee cu' nichil sit: ipse se
seduat. Vex vtraq' altitudo delecta
e. s' t' hote micus: iudicate ita illo
q' oia faat t' ponde' 2 m'ura. Na
angelo t' furoe punto ymo dampnato
: ho' wa' tm' septe 2 no' furoe. Ne
pe cu' wato' fuit: mte recordat' e. p' h'
eius filij ire 2 no' furoris: vsq' t' hodi
ernu' die. Si no' nascerer ne filius
no' opus eet' enasa. Si furoris nas
cerer: aut no' gignisset aut no' p'fuis
set enasa. Vis vide furoris filiu'
Si vidisti sathana' t'q' fulgur cadere
de celo. qd' e' t' ipetu' furoris p'cipita
tu': et cognouisti de furore dei. Deni
q' no' e' recordat' mte sue? q' n' it'ra
fuit mte recordabit': no' cu' ia' vsq'
ad furoe exarserit. De filijs diffi
deat. Nys quaq' q' ex ada' s'it qui na
tura filij ire: ipse sibi wa' t' furoe.
vga' t' baailu' ymo t' malleu' dyabo
lica obstinacione querunt. Deniq' the
saurisant sibi wa' t' die ire. Ita at
accumulata q' s'it nisi furor. Peccave
runt p'nam dyaboli 2 dyaboli s'na p'
cellut'. Ve et' q'uis micus quibus
da' filijs ire q' nati t' ira no' expecta
uerunt enasti t' gra: nepe moctu' t'
quo et nati ire filij p'uanebut'. Ire
dixerit no' furoris: q' vt p'issime cre
ditur 2 h'ianisse scitur aut gemit'.
mitisse s' pene. totu' q' addict' s'
aliude' trahent'. Ergo t' furore dyabo

semen

lus iudicatus e' q' iusta e' iustas eius
ad odium? h'ois aut' ad ma': ideo t' ma' cor
ripitur. Ita ois altitudo corrigit' e' is
trita e' 2 q' t' flat 2 q' p'cipitat p'ie' muni
ru' zelate p' filio. Vtrobiz siquid' tu
ra filij e'. Et de usurpata potena' ad
s' vntu' dei q' ipse e': et de supra s'na
aliude' q' a sapia' dei q' nichilomin' ipse
e'. Dne q's filis nbi: Quis n' ymago
tua? Quis nisi splendor 2 figura s'be tue
solu' t' forma tua? solu' no' rapina' ar
bitrari' e' ee se equale tibi: altissim'
altissim' filius. Quis no' calus? Eua
vnu' estis ipse 2 tu. Sedes illi a dextris
tuis: no' sub pedib'. Quo pacto au
det q's puade' locu' vniuenti tui? p'ie
cipitetur. Ponit sibi sede' t' exte'lo:
s' b'ita' cathedra pestilene. Ideo q's do
cet hoem s'nam? Rone tu o' claus
dauid. ap'ens tu vis 2 tu vis clau
des? Et quo' s'na clauis ad thesauros
sapie' 2 s'ne' itroitu' ymo irrupio' t'p'
tabat? Qui no' trat' p' ostiu': fur e'
2 latro. Petrus go' trahit q' claus
accepit. No' tu' solus? na' et me si
volu'it itroducer: aliq' excludet
que' forte voluit t' s'na 2 p'ate' sibi
data desup'. Et hec claus. Que?
Potestas aperiedi 2 claudedi: atq' t'
excludedi 2 admittedi discreto. Et
no' t' serpente' thesauro: s' t' aristo. Et
ideo no' potuit dare s'nam serpeni.
q' no' h'uit: s' qui habuit dedit. Per
eiu' ipse potuit h're potena' qua' no'
accepit: sed q' accepit h'uit. Dedit
xpc accepit petrus? nec t'flatus de
s'na: nec p'cipitatus de potena'. Quide'
? Quia t' neutra extollit se ad i'so
s'nam dei. q' nichil horu' p' s'nam
dei affectauit: sicut ille q' dolose egit
t' respectu' vt tuent' iustas eius ad t'
odiu'. Quis deniq' p' s'nam dei? qui
se scribit aplm ihu xpi s'dm p'nam
patris? Et hec d'ca' s'nt' eo q' tradit
de zelo dei. que' t'edit t' p'uaritates
angelu' hoem q': na' t' abobz regit
p'auitate. q'nt' videh' t' ira 2 t' furoe
suo destruet' oem altitudine' extolle
te' se ad i'so' s'nam dei. **¶** Qu' ita

reueredi t ad zeli nre ide q no t
 sed q t mittitur? qm q tendit
 vt ia dixim9 iudicij t et satis nos ter
 ruit ex memoratis exzplis ta giut pu
 mtoz. Proptea ibo ni ego ad loca re
 fugi a facie furois dñi? ad illa vtiq
 pietatis zeli suauit ardet: efficacit
 expiate. Ruzq no expiat caritas? t
 potet. legi q opiat mltitudine pecca
 toz. Sed dico. Ruzq no ydonea t seu
 sufficiens ad deinandā huiliadā q
 oem extollēnā oculoꝝ t cordis? t
 maxie. Vñ no extollit no tflatuꝝ.
 Si ergo dñs ihesus dignetur uere
 ad me. vl potit t me no zelo furois
 et ne t ira quide s t taitate masuēt
 nis emulās me dei emulatioe. Quid
 est ita vt talis dei? nepe t deus t
 si t ista uenit t hoc agnostā q
 no sit solus: s uenit et p̄t siuis tū co
 p̄tā quid eā paternū. propt hoc
 nepe no pater vbi tū sed pat̄ nūq
 t appellatus: q tnatū heat miseret
 p̄t. Si tetero n̄ apiri ni se sū vt itelli
 gū scripturas aut finone sapie quasi e
 bullire ex tinnitio aut t̄p̄so lūe desu
 p̄ tuelari mysteria? aut ete expadi in
 quasi quoddā largissimū reli gremiū
 et vberiois desursu t̄fluē aīo medita
 nouū sbres: no adigo sp̄sū adesse.
 Verbi siquidē her copie sūt: et de ple
 tudine eius ista accepim9. Ex si se
 p̄t t̄fideit huilis qdā s̄ p̄ignis t̄time
 aspioms deuoa. vt amor agnute ve
 ritatis n̄r̄rū quoddā odiū uatitatis
 t me gnēt t grēptū? ne forte aut
 scēna t̄flet aut frequētia uisitatioū
 extollat me: tū p̄r̄s̄ p̄tne senao
 agi meū t p̄tē adēē no dubito.
 Si at̄ p̄senerauis huic dignatioi dig
 nus s̄ q t me t affectib9 t actib9 r̄ndē?
 et gracia dei apud me uacua no fuit
 : et m̄asione apud me faciet tā p̄t e
 nutriens equā vbi erudies. t̄uata
 putas ex hac m̄asione t̄ aīam et v
 b̄ū fallaritate gracia oriatur? q̄nta
 t̄ fallaritate sequatur fiducia. Pro
 t vt vt opinor q talis tā aīa dicit

vereatut dilectus meus michi q ex eo
 q se dilige et uehemēt dilige sentit
 et diligi nichilomin9 uehemēt no abi
 git: ac de sua sigulari t̄tione solli
 tudine cura opa diligētia studio q quo
 t̄tessant t ardet t̄ugilat quēadmodū
 placet deo eā her oīa t̄p̄o t̄dubitat
 agnoscit: recordās p̄missiois eius t q
 mēsurā mēsi fueritis t̄metet vob?
 n̄ q t̄dibitionē grē p̄udes sp̄sa ad
 suā magis cauta t trahē p̄t: scēs
 se p̄uētā potit a dilco. Inde t q illi9
 opam p̄fert: dilectus t̄quēs ni me9
 t ego illi Ergo ex p̄p̄is q sūt penes
 deū agnoscat: nec dubitat se amari
 q amat. Ita t. Amor dei amore aīe
 parit? et illis p̄curēs n̄cāo t̄tā
 aīas facit: sollicitudo q sollicitā. Res
 tio em̄ q uicinitate nature cū semel
 r̄uelā facie glām dei speculari aīa
 potit: mox illi se t̄formari n̄tē
 t atq t eandē ymaginē t̄t̄formi.
 Igit̄ qualē te paueris deo: talis o
 portet appareat tibi deus. Cū s̄to s̄to
 erit t cū t̄notē t̄notēs erit. Quid
 n̄eque t cū amate amās t cū uacite
 uacās? t cū t̄tēto t̄tēty t sollicity cū
 sollicito. Demq̄ ait. Ego diligētes me
 diligo: t q mane uigilauc̄ ad me
 t̄ueniet me. Vides quō no solit de
 amore suo certū te reddat siq̄de tu
 amēs illū? sed et de sua sollicitudie
 quā p̄ te gerit si te t̄ferit sollicitū
 sui. uigilas tu uigilat t ip̄e. Cōtur
 ge t nocte t p̄t̄p̄io uigilaz tuaz?
 accelera q̄ntū uis et accelere t̄p̄as
 anticipare uigilias: t̄uētēs eū t no
 p̄uenies. Temē t tali negono vl p̄u9
 aliquid tribuis tibi: vl plus. Et magis
 amat: t ante. Si her aīa sat ymo q
 sat. miraris q illā maiestātē q̄ t̄tēa
 no t̄uātē. soli sibi t̄tēde glouetur?
 cū soli ip̄a postp̄oitis aīis oīb9 se t̄o
 deuotione custodit. Verbo sine
 desiderat? sed uim dico sp̄italib9 q t
 uobis s̄ n̄ix q̄dē s̄ uer9: aīam deū
 uidētē haut scās uidei q̄ si sola ui
 deat̄ a deo. Ea gō fiducia dicit illū
 t̄tēde sibi se q̄ illi: nichil p̄t se t ip̄m

Attendens. Bonus es dñe amice q̄
rēti te: om̄ris aplectens sp̄sū exi
bes q̄ dñs es: ymo q̄ es se oīa bñdēs
deus t̄ scla. Amē. **Sermo lxx**

Dilectus meus n̄ ego illi
q̄ pascat̄ t̄ lilia. Quis
hinc it̄ ip̄tetur p̄sup̄nomi
vel uolēcie: si se dicat t̄sse sonante
cū illo q̄ pascat̄ t̄ lilia cē si t̄ p̄dē
pascat̄: solo eo q̄ pascat̄ur nescio q̄
magnum vidēi possit. cū eiusmodi ac
cicias seu fatiantate h̄re. Aliqd̄ p̄
sus ignobile t̄ hūile sonat pasca.
Nūc vō cū t̄ pasca t̄ lilia phibetur
deictōis abictōio lōgū amouet t̄
propulsat̄ temeritatis notā. Quid n̄
t̄ lilia: quē v̄bū dñi feniū qd̄ ho
die ē: t̄ aras t̄ dibanū mittit. Cū
tus ē iste q̄ feno pascat̄ q̄ v̄n̄ ag
noz v̄ vituloz: t̄ agnū plane: et
vitulū sagnatus. **S**ed tu forte
vigilātiū adūstī. nō pabulū hoc
loco desiḡi s̄ locū: nec em̄ dictū
lilyū cū pasca s̄ t̄ lilia. **S**to. nō fe
nū cōdit vt̄ bos: feno t̄ versari
t̄ sup̄ feniū disat̄be t̄par v̄n̄ d̄ tur
ba: quid em̄nē h̄re p̄t̄. Quid
vō gr̄e hinc. habē dilam̄ illā q̄ hoc e
gerit: t̄ scdm̄ lrām̄ sponse v̄cādia
t̄ t̄urela prudēcie eius t̄ loquēdo
satis apparet. v̄n̄q̄ disponētis fmo
nes suos t̄ iudicio: et t̄z glām̄ v̄boz
modesta t̄p̄eratis. Alias nō ignorat
v̄nū cē. t̄ q̄ pascat̄ t̄ q̄ pascat̄: t̄ lilia
gnorat̄. t̄ rgnat̄ sup̄ fidem. At li
bēaus dilā hūilia mēorat. propter
hūilitatē qd̄ vt̄ dixi: magis aut̄ q̄
exim̄ cepit̄ d̄lēs cē. ex quo t̄ pasca:
nec mō exim̄ sed m̄dē. **N**ā q̄ t̄ altis
s̄ dñs. t̄ ym̄is t̄ d̄lēs: sup̄ s̄idē
ra regnās t̄ t̄ lilia amās. Amabat
t̄ sup̄ s̄idē: q̄ n̄sq̄ t̄ n̄sq̄ potuit
nō amare q̄ amor t̄: s̄ donec ad li
lia d̄scēdit. t̄ pasca t̄er̄ h̄ptus t̄ nec
amāt̄ t̄ nec f̄s d̄lēs. Quid n̄
t̄ amāt̄ a p̄riarchis t̄ p̄phetis. **E**t
s̄ nō p̄ri q̄ visus t̄ t̄ ab ip̄s t̄ lilia
pasca. **F**req̄ em̄ nō vidēnt̄ quem

p̄vidēnt̄ nisi ita q̄s absq̄ sp̄i s̄t: vt̄
vidēnt̄ t̄ sp̄i potet̄ vidē se nichil. v̄n̄
ergo vidēnt̄ nā p̄phē sic appellati s̄
si nichil vidēnt̄. **I**ndē t̄ q̄ voluerit
vidē q̄ nō vidēnt̄: nec em̄ poterat̄
velle t̄ corpe vidē quē t̄ sp̄i nō vidē
sent. **S**ed dico. **F**ruq̄ nō oēs p̄phē: c̄
si oēs vidē voluēt: a fuit̄ oīm̄ fides
et em̄ q̄ vidēnt̄ q̄ p̄phē fuerūt: aut̄
p̄phetis accēptēs. **E**t credidisse em̄
vidisse ē. **N**ō nō nāq̄ q̄ p̄phēac
sp̄i sed et q̄ p̄ fide vidē si q̄s ip̄m̄ quoz
dicat̄ vidē t̄ sp̄i: n̄ nō vidē errāe. Ita
ergo q̄ ad lilia d̄scēdē et t̄ lilia pasca
dignatus t̄ is q̄ oēs pascat̄. dilam̄ fent̄
illā: q̄ nō potuit aut̄ diligi q̄ agnoscā
Ac p̄ hoc cū d̄ d̄lēs f̄m̄ mērio t̄: pul
chre t̄ illud mediātū t̄. qd̄ d̄lēs t̄ ag
noscō extatit̄ causa. **E**nereda t̄
sp̄i refectio her t̄ lilia: nā corporeā
cogitāe ridiculū t̄: quī ip̄a lilia sp̄italia
siquidē potuim̄. d̄m̄randa a nob̄ e
rūt. **P**uto hoc quoz d̄cē nos oportebit
v̄n̄ t̄ lilia pascat̄ d̄lēs: lilyū ne ip̄s
t̄ an alijs t̄ lilyū lilia recōditis herbis
t̄ floribz. **E**t t̄ h̄nc illud n̄ diffialū ap
paret: q̄ pasca nō pascat̄ phibē. **N**ā
q̄ pascat̄ dubiū nō t̄: nec em̄ t̄ōg
m̄ ei. **A**t pasca idigēciā sonat: t̄ ne
sp̄italit̄ qd̄ s̄i turria maiestatis. facile
illi posse assignāe vidē. **N**ec ego sa
ne recōdit̄ vsq̄ mō adūstī me t̄ can
tū hoc pasca vsq̄ p̄hiberi: cū pas
cētē puto recōditim̄ et vos mēū.
Deniq̄ postulauit̄ sibi aq̄ d̄m̄rari:
vbi t̄ mēdie pascat̄ t̄ cubaret. **E**t n̄c
qd̄ qd̄ necdū d̄ixerat̄ phibet̄ pasca: s̄
nec s̄l̄r postulat̄ locū d̄m̄rari sibi sed
ip̄a d̄m̄rari: assignās t̄ lilia. **N**ō v̄n̄
hoc illud nō nouit̄: q̄ cā p̄st̄o h̄o
p̄t̄ q̄ s̄blime t̄ t̄ s̄blimi t̄: et qd̄ hūile
t̄ et qd̄ sup̄ terrā. **S**ublime opus s̄bli
mis t̄ locus nec accessū ad eū vsq̄ ad
cū huc v̄l ip̄i s̄p̄se. **E**t ideo semetip̄m̄
eximaniūt̄ vsq̄ ad hoc vt̄ pascat̄ ip̄e
oīm̄ pastor et t̄mētis t̄ lilia: et vi
sus ab em̄. **A**d amāt̄ t̄ ab tope pau
per: f̄s d̄lēs d̄lēs p̄t̄ s̄l̄ndimē. **N**ō

solū sed propt̄ uelutē et māfuetudinē
 : iustitiā? q̄ p̄ eū salū p̄missioēs adimple
 te se. q̄ n̄q̄tates r̄misse sūt: q̄ sup̄bi de
 monēs uia cū p̄ncipe suo iudicat se.
 Talis ergo ap̄uit q̄ merito amaretur?
 uerax pro se mitis hōib⁹: iustus p̄ hōi
 bus. **Quē amādū: 2 totis medullis ior
 dis āplendū sp̄sū.** **Quid iā tūcē
 ecclā. totā se totā deuotione cōmittē se
 tā fidē redditorū tā pio dōlitorū? tā ius
 to p̄pugnatorū: potro p̄miserat p̄pha di
 cēs. Sp̄s tua 2 pulchritudine tua tēde
 p̄ospe. Vñ sp̄s her 2 pulchritudo? Pu
 to ex lilij. Quid eū liliū speciosus?
 Sic nichil formosius sp̄sō. **Quē se igit̄
 illa liliā? 2 quib⁹ sp̄s decorus eius?**
 redē t̄quit 2 regna propt̄ ueritatē 2 mā
 fuetudinē 2 iustitiā. **Liliā se. Liliā t̄p̄ or
 ta de terra. nitētia sup̄ terrā? em̄nēti
 a florib⁹ t̄re: fragrantia sup̄ odōrē arō
 rā. Ergo t̄ her liliā sp̄sō: ex oīo ex
 hys specios⁹ 2 pulcher. Alias em̄ q̄ q̄
 de ad carnis t̄rma spectat: nō erat ei
 sp̄nes neq̄ decor. **Hōmī at̄ liliū uelut
 cōdōrē r̄spiciū odōrē p̄cipuū. Deniq̄
 r̄ndōr t̄ lucis et̄ne: splēdor 2 figura
 sic dei. Liliū plane qd̄ ad nouā b̄ndicti
 onē terra n̄rā p̄duxit: 2 p̄auit aū fa
 nē oīm p̄lax̄ lumē ad r̄uelacionē gēnū
 Donec s̄ maledictio fuit terra: sp̄mōs
 2 tribulos germinauit. At nūc uerit
 tas de t̄ra orta ē d̄nō b̄ndictōrē: sp̄cio
 s⁹ oīno qd̄a flos c̄pi. et liliū cōuallū.
 Agnosce liliū ex candōrē q̄ mox t̄ ip̄o
 exortu floris pastōrb⁹ de nocte em̄iaūt
 t̄ d̄cētē euāgelio q̄ āgelus d̄nī p̄t̄it
 uē illos: 2 clarit̄is r̄r̄fulsit illos. **Hū
 dei: q̄ nō angeli s̄ lilij r̄ndōr. Ille ade
 rat: sed illud n̄m̄bat ad usq̄ bethleem
 Agnosce liliū et ex odōrē: quo et lōge
 positis t̄notus magis. **Et qd̄e stella ap
 paruit magis? sed eā uiri ḡnes n̄t̄ue
 serui fuisse: nisi t̄rma qd̄a suauē olē
 cia om̄ lilij traherēt. **Et uē liliū uel
 tas? cui⁹ odōr āmat fidē splēdor d̄el
 lū illūat. **Ieuā eā oculos nūc t̄p̄o
 nā d̄nī ip̄am. q̄ t̄ euāgelio loq̄t̄ ego sū
 ueritas: et uide q̄ ap̄et̄t̄ ueritas liliō
 cōparetur. **Si nō aditisti adultē de me
 dio floris hui⁹ q̄ uirgulas aureas de
 medio p̄cedētes: cunctas cōdidisti mo****************

florē. pulchre decēp̄ disposito t̄ coro
 nā: et agnosce aureā t̄ xp̄o d̄m̄itatē. hūa
 ne cōnatā puritate nature: idē xp̄m̄ t̄
 dyademate quo cōnauit eū mater sua.
**Prā t̄ quo cōnauit eū p̄ suis. luce for
 sitā thabitat t̄ accessibile: nec possem
 illū mō uide t̄ eo. Sed de hoc alias.**
Prā uō liliū ueritas ē 2 māfuetud.
**Et b̄n liliū māfuetudo h̄ns 2 t̄mōrēne
 candōrē. et odōrē sp̄i: qm̄ t̄quit se t̄ h̄de
 hōm̄i p̄acifico. **Hōne sp̄i uir māfuet⁹:
 nec m̄nḡ et t̄ p̄m̄. luadū quoddā uir
 te ē sonalis exēplar. **An nō liliū qui
 lucet offino? redolēt sp̄e: **Adde q̄ sicut
 uelut de terra orta ē: ita 2 māfuetudo
 Prā qd̄ dubitat ortū de terra agnū d̄
 minatorē t̄re: illū agnū q̄ ad occasiōē
 ductus ē. et nō ap̄uit os suū. **Prā
 t̄n māfuetudo seu uelut de t̄ra ē: sed
 et iustitia p̄pha d̄cētē. **Komte reli d̄fr
 et nubes pluāt iustū: ap̄iat t̄ra 2
 germinet saluatorē: 2 iustitia ouetur
 simul. **Et at̄ iustitia liliū sic recordāe
 de s̄p̄tūā? q̄ iust⁹ germinabat sicut
 liliū: et florebit t̄t̄m̄ aū d̄m̄i. **Prā
 q̄ liliū hoc hodie ē 2 uas t̄ d̄bam̄ n̄t̄
 t̄tur: qd̄ t̄t̄m̄ florebit. **Et florebit
 aū d̄m̄i. aū t̄ m̄cōrā et̄na erit iustus
 et ab auditiōē mala nō timebit: illa
 s̄z auditiōē q̄ t̄ d̄bam̄ ignis p̄d̄ies
 ire iubētur. **Porro h⁹ lilij r̄ndōr aū
 nō splēdet? nisi aū nō placet? **Deniq̄
 q̄ sol ē: s̄ nō ille q̄ outur sup̄ b̄as et
 malos. **Prā em̄ q̄ d̄c̄m̄ se sol iusticie
 nō ortus ē nobis luce illi⁹ q̄t̄q̄ uideēt:
 uiderūt. **Quotq̄ audierūt. uob̄ q̄ timētis
 d̄m̄ ouetur sol iusticie. **Ergo r̄ndōr h⁹
 lilij apud iustos: fragrantia et̄ vsq̄ ad
 t̄quos diffudit. et si nō t̄ bonū ip̄is
 Deniq̄ audiuim⁹ iustos d̄cētēs q̄ xp̄i
 bon⁹ odōr sum⁹ t̄ oī loco: sed alijs qd̄e
 odōr uite t̄ uitā: alijs odōr mortis t̄
 mortē. **Quis uē sceleratissim⁹ iusti nō
 probet optiūonē? **Quis nō amet opus
 Et b̄s si se nō iudicat t̄ eo q̄ probat.
 Iudicat aūt probās bonū 2 nō amās:
 ideoq̄ b̄s nō plane. sed miser p̄p̄o cō
 d̄p̄natus iudicio. **Quid est̄ eo miser⁹
 ? aū odōr uite nō uite s̄ mortis t̄ nū
 cius ē? **Vmo nec n̄t̄us quidē: s̄ b̄aul⁹
**Quāt̄ multa apud sp̄sū et alia s̄h
 a. **Prāter ex propheta t̄derūt nobis
 a que**

veritate loquor et mansuetudine et
iusticia: nec erit difficile in oculis nos-
trū silia ripere p̄ semetipm̄ i orto tā
dehosi sponsi. Habūdat 2 sup̄ ha-
būdat talib9. Quis illa enūmēt? Hic
pe h̄c virtutes tot lilia. Quis finis
virtutū apud dnm̄ virtutū? Et si
plenitudo virtutū i rigo: et lilioz.
Et fortassis propterea sese liliū appel-
launt q̄ totus versatur i lili9: et
ota q̄ ip̄m̄ s̄ lilia s̄: cōceptio ortu.
quisatio eloquia. miracula. sacramēta
passio mors. resurrectio. ascētio. Et
hoz nō cōdidit? et nō suauissime
redolens? Tanta deniq̄ i concep-
tione refulsit sup̄ni lūis claritas de
sup̄uentis habūdātia spūs: vt ne
ip̄a quidē virgo sc̄a sustinisset. si
nō sibi obūbratū foret a virtute alaf-
simi. Porro ortū candidauit corrup-
ta v̄ginitas nris: cōsulationē i nocē-
tia vite: eloquia veltas. miracula
puritas cordis: sacramēta pietatis
archanū passionē patēdi volūtas:
morte libtas nō mouēdi. r̄surrecti-
onē m̄m̄ fecunditudo: ascētionē exhibi-
tio p̄missoz. Quā bonus fidei odor
i h̄is sigilis. nra quidē q̄ andorē nō
vidimus tya et visca r̄plēs: et h̄a
q̄ nō viderūt 2 credidit. ps̄ mea i
h̄is: odor vite q̄ protēxit ex ip̄is.
H̄is iustis narib9 meis apto quoda
fidei strumēto. equidē copiosus p̄
ultitudine lilioz sane 2 exiliū lenat:
et p̄te desiderū assidue i mouat i vis-
cerib9 meis. **H**ic lilia et aliq̄ so-
daliū sponsi: s̄ nō copia. Omēs enī
ad mēsura spm̄ acceperūt: ad mēsū-
rā virtutes 2 dona solus nō h̄t mo-
dū: q̄ h̄i totū. Aliud ē liliū h̄re: ali-
ud nō nisi lilia h̄re. Quē dabis n̄ de
fili9 captiuitatis adeo i nocētē 2 spm̄?
q̄ totā trā suā florib9 occupare po-
tuerit. 2 istiusmodi florib9. **R**ex itaq̄
recte vni9 diei s̄i p̄dē 2 sup̄ trā. h̄c
nō ē q̄ tria p̄t v̄l quatuor lilia t̄p̄re
t̄ra sua. T̄ta d̄p̄tate spinaz̄ tribu-
loz: q̄ s̄ ḡmina t̄p̄tata maledictioz
antique. **M**erit v̄d q̄ paup̄ s̄i bene

agitur. si vni9 ab hac pestila segete
tractatu videlicet atq̄ vni9 tanllū
terre mee v̄dicatē extirpandū 2 exto-
ledo sufficiat. v̄n si vni9 salte liliū pro-
ducē possit: si forte p̄es me pasū i
terdū dignetur h̄is qui pasat i h̄
lia. **A**t paz dixi vni9: de penuria
cordis mei os meū locutū ē. Vni9
p̄is loquē. Et nō sufficiat. Duo ad mi-
nū n̄cā s̄. Duo at cōtinētiā 2 i nocē-
tiā: quaz vna s̄i altē nec saluabit.
frustra siq̄t ad vna q̄libz haz imi-
tato sponsi: q̄ nō ad liliū pasū s̄i h̄
lia phibet? Dabo p̄m̄ opam h̄re lilia
ne de sigulitate causetur lili9. q̄ nō
nisi i lilia pasū phibeatur: et sic de-
clinet i ma a seruo suo. Pono itaq̄
p̄mo oīm i nocētā: et si h̄ur iūp̄e cō-
tinētiā qui uēs diuitē me putabo i
possessione lilioz. **R**ex at s̄i: si terna
h̄is cōiuge potero paciētiā. Et quidē
p̄m̄ sufficit ille: s̄ q̄ d̄p̄t p̄m̄ i t̄p̄ta-
tionib9. siquidē t̄p̄tatio ē vita hoīs s̄i
terra. op9 profecto paciētiā ē: q̄ v̄trūq̄
s̄i q̄ tutrix q̄dā 2 custos. Puto si venit
amator ille lilioz 2 ita iuenit: q̄ nō de
dignabitur apud nos iā pasū. et apud
nos facē pascha? vbi illi 2 multa suau-
tas i duob9: et magna erit securitas p̄
terna. **R**ex quo pacto dicit pasū q̄ pas-
at oīa: postea videbitur. **R**ix v̄o appa-
ret sponsi nō mō appare i lilia. s̄ n̄m̄
oīm ex lilia posse aliq̄ iuenire? n̄ dē
q̄ de eo ē 2 ip̄e s̄i liliū sponsus cōtē
ihesus christus d̄ns n̄r: q̄ ē sup̄ oīa deus
b̄ndictus i secula. Amen. **f. l. m.**

Hic p̄cedētis sermonis
p̄cipū huius. Et ergo
liliū sponus. sed nō liliū
i spinas: qui nō h̄t spi-
nas q̄ p̄cām nō fecit. Deniq̄ sponsum
protestatus ē liliū i spinas: qui si dix-
erit vel ip̄a q̄ spinā nō h̄t sc̄p̄m̄ se
duat: 2 veritas t̄ ea nō ē. se v̄d florē q̄d
2 liliū profess9 ē: nō t̄ i spinas. **M**a-
gis at ego iquit flos campi et liliū cō-
uallū: et nō ē spinaz̄ mēdo: q̄ sol9
sit hoīm q̄ opus nō habeat dicit cōiūp̄t
terupna mea d̄i ofigitur spina. Ergo
absq̄ lili9 nūq̄ ē. q̄ absq̄ vni9 s̄i et